

ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ
ΜΙΚΡΑΣΙΑΝΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΜΜ. ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ

ΠΡΩΗΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΕΤΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ
ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΝΟΕΜΒΡΙΟΝ

1890.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

2564

ANEKΔΟΤΟΙ
ΜΙΚΡΑΣΙΑΝΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΜΜ. ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ

ΠΡΩΗΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΕΤΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ.

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΝΟΕΜΒΡΙΟΝ

1890.

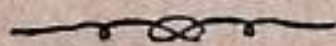
ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὰς προκειμένας ἐπιγραφὰς συνέλεξα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ περιοδείας τὰς πλείστας δ' αὐτῶν ἐδημοσίευσα ἤδη ἐν ταῖς σμυρναϊκαῖς ἐφημερίσι *Ἀμάλθεια* καὶ *Νέα Σμύρνη* καὶ ἐν τῷ *Νεολόγῳ* τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Εἶχον δὲ πάντοτε ἐν νῷ, ἵνα τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας περισυναγαγὼν ἐκδώσω εἰς ἓν ὅλον, τοῦ πόθου μου δὲ τούτου ἡ ἐκπλήρωσις ὀφείλεται εἰς τὸν ἀξιότιμον καὶ φιλόρχαιον ἱατρὸν κ. Μιχαὴλ Τσακύρογλου, ὅστις πάνυ προθύμως καὶ εὐμενῶς ἀνέλαβε τὴν ἰδίαις δαπάναις ἐκδοσιν τοῦ παρόντος τεύχους, δι' ὃ καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζω αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνας μου διὰ τὴν εὐγενῆ πρόθεσιν του. Ἐλπίζων ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῶν προκειμένων ἐπιγραφῶν δὲν θ' ἀποδῇ ἄκαρπος καὶ παντὶ μὲν φιλαναγνώστη καὶ φιλομούσῳ, μάλιστα δὲ τοῖς περὶ ἀρχαιολογικὰς μελέτας ἀσχολουμένοις, ἄσμενος παραδίδω καὶ τὸ ἔργον μου τοῦτο εἰς τὴν δημοσιότητα, ἀπεκδεχόμενος προθύμως τὴν εἰλικρινῆ κρίσιν τῶν ἐπαϊόντων.

Ἐν Σμύρνῃ, κατὰ μῆνα Νοέμβριον 1890.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΜΜ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΠΙΣΤΑΛΕΙΣΑΙ ΕΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΙΣ

ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ ΕΠΙ ΜΑΙΑΝΔΡΩ.

1.

Ἐπὶ στήλης τετραγώνου ὕψ. 0,60.

Ἡ πατρίς

τὸν ἑαυτῆς εὐεργέ-

την καὶ κτίστην ΚΑΙΑ

ΠΟΜΟΥΣΕΙΟΥ ΤΙ(δέριον) ΚΛ(αύδιον) Εὐ-

5 κλεῖ Πολυδεύκην

Μάρκελλον, ἐπιμελη-

θέντος τῆς ἀναστά-

σεως τῶν τειμῶν

Πο(πλίου) Ποπλικίου Ἀπολλο-

10 δώρου τοῦ πραγματικοῦ

τῆς πόλεως.

Παράβαλε ἐτέραν ἐπιγραφὴν τῆς αὐτῆς πόλεως ἐν τῷ 14ῳ τόμῳ τοῦ «Mittheilungen» ὑπ' ἀριθ. 48.

2.

Ἐπὶ στήλης τετραγώνου ὕψ. 1,34 πλ. 0,55.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐ-

τείμησαν Τιδέριον

Κλαύδιον, Μελεάγρου
 υ(ι)ὸν, Κυρεῖνα, Χαρίδημον
 5 Φιλομήτορα, ἀρχιερα-
 τεύσαντα τῆς Ἀσίας
 καὶ χειλιαρχήσαντα
 καὶ ἐν πάσαις ταῖς τῆς
 πατρίδος χρείαις γνη-
 10 σίως προνοήσαντα, ἀνα-
 θέντα δὲ καὶ χρήματα
 εἰς γυμνασιαρχίαν αἰ-
 ώνιον τῇ πόλει. Γάϊος
 Κλαύδιος Οὐερουλλα-
 15 νὸς Μάρκελλος Πολυ-
 δεύκης τὸν ἑαυτοῦ
 πατέρα.

—

3.

Ἐπὶ μαρμαρίου ὕψ. 0,85, πλ. 0,55.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
 Ἀριστόδημον Φιλίου
 πολειτευόμενον τὰ
 κράτιστα τῷ τε ἱε-
 5 ρῷ τῆς Ἀρτέμιδος
 τῆς Λευκοφρυήνης
 καὶ τῷ δήμῳ

—

4.

Ἐπὶ στήλης τετραγώνου ὕψ. 0,81, πλ. 0,51.

Πάνταυχος
 Διονυσίου
 ἀγωνοθετῶν
 ἀνέθηκεν

—

5.

Ἐπὶ μαρμαῦρου ἀποκεκρουσμένου ὕψ. 0, 57, πλ. 0,74.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν
Τιβέριον Κλαύδιον Μύρισμο[ν]
σφυρνάϊον καὶ μάγνητα ΤΡΑΠ
ΚΗΣ ἐνρύθμου χεινήσεως

5 ὑποκριτὴν καὶ διὰ τὴν τοῦ ἥθους[ς]
κόσμιον ἀναστροφὴν.

6.

Ἐπὶ στήλης ὕψ. 0,91, πᾶχ. 0,60.

Υἱὸν πόλεως φιλόπατριν διὰ τε τὴν
τῶν ἡθῶν σεμνότητα καὶ τὴν ἀπὸ προ-
γόνων εὐγένειαν, στεφανηφορήσαντα
φιλοδόξως ἀρξάμενόν τε πρῶτον ἀλείφειν
5 πλείονας τῶν ἐξ ἔθους ἡμερῶν τὴν ἐν προ-
αστίῳ πανήγυριν, γυμνασιαρχήσαντα ἐ-
νιαυτὸν λαμπρῶς ἀδιαλείπτως θέντα τὸ ἔ[λ]-
αιον ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ἀγωνοθετή-
σαντα τῶν μεγάλων Κλαυδιῶν καὶ ποι-
10 ἦσαντα μονομαχιῶν ἡμέρας τρεῖς ΑΠΟ
ΤΟΜΟΥΣ ἀρξάμενον πρῶτον παρὰ τὸ ψήφισ-
μα τὴν τρίτην ἡμέραν, γραμματεύσαντα τῆς
βουλῆς ἀγνώως καὶ φιλοδόξως καὶ δόντα
εἰς τὰς τῆς πόλεως ἐπισκευὰς πολλάκις .

15 ἀργύριον ἐκ τῶν ἰδίων, πᾶσάν τε λειτουρ-
γίαν καὶ ἀρχὴν ἀπὸ πρώτης ἡλικίας τελέσαν-
τα τῇ πατρίδι αὐθαιρέτως Τιβέριος Κλαύ-
διος Ζωπᾶς τὸν ἴδιον πατέρα.

— 8 —

7.

Ἐπὶ στήλης:

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
καὶ ἡ γερουσία ἐτίμησεν
Τιβέριον Κλαύδιον, Τιβερίου
Κλαυδίου Ἡφαιστίωνος υἱὸν,
5 Κυρεῖνα, Πωλλίωνα Ἡρκουλανδόν,
ζήσαντα σωφρόνως καὶ κοσμίως.
Κλαυδία, Ἐπιγόνου
τετράκις Ὀλυμπιονεῖκου
θυγάτηρ, Περιγενὶς τὸν ἴδιον υἱὸν
10 γενόμενον φιλομήτορα.

Παράβαλε τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Sterrett δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τοῦ περιοδικοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς Σχολῆς ὑπ' ἀριθ. 11.

8.

Ἐπὶ μαρμάρου:

Διονύσω καὶ Σεμέλῃ
Ἀριστεὺς Ζήνωνος

Τὸ ἐκτύπωμα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀπέστειλα τῷ κ. Παύλῳ Βόλτερς δευτέρῳ γραμματεῖ τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Σχολῆς.

9.

Ἐπὶ στήλης τετραγώνου 0,84, πλάχ. 0,60.

Ἡ βουλὴ] καὶ ὁ δῆμος
καὶ ἡ γερουσία] ἐ]τίμησαν
. . EM . . ION Κλούϊον, Μανίου υἱόν,
ταῖς τε ἄλλαις τιμαῖς καὶ χρυ-
5 σέω ἀριστείῳ στεφάνῳ, εὐσεβῶ[ς]
μὲν διακείμενον πρός τὴν Ἀρτεμιν

[τ]ήν Λευκοφρυήνην εὐεργέτην δὲ [γ]
εργονότα τοῦ δήμου κατὰ πολλοὺς
[τ]ρόπους πρὸς τὸν αἰῶνα

10.

Ἐπὶ ἐπιτυμδίου στήλης ἐκ λευκοῦ μαρμάρου
ὑψ. 0,93 πλ. 0 56, πάχ. 0.16.

..... ΗΣ

..... Ω

ΗΜΗΤΡΙΟ

ΙΚΕΤΟΥ

5 ΗΣΟΡΟΣΚΑ

ΘΕΩΔΟΡΟ

ΡΙΔΑΜΟΥ

, 11.

Ἐπὶ στήλης κυλινδρικής ὑψ. 1,15, πάχ. 0,45.

Α

ΑΛΕΞΑΝΔΡ

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 1—11 ἐπιγραφαὶ ἀντεγράφησαν παρὰ φιλαρχαίου.

12.

Ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς Μαγνησίας τῆς ἐπὶ Μαιάνδρῳ ἀπὸ καιροῦ
εἰς καιρὸν ἀνακαλύπτονται διάφορα ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα πολ-
λοῦ ἄξια λόγου, τὰ μὲν ἐξοφανιζόμενα ὑπὸ ἀσβεστοποιῶν, τὰ δὲ συ-
λούμενα ὑπὸ ἀρχαιοπωλῶν μεθ' ὅλας τὰς αὐστηράς ἐπιβλέψεις τῶν
ἐπιτοπίων ἀρχῶν. — Ἐσχάτως δὲ ἐπὶ λευκοῦ μαρμάρου ὑψ. 0,45,
πλ. 0,30 ἀνεγνώσθη ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή:

ΚΑΙΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Καὶ Δημητρίου

ΚΑΙΑΛΚΙΝΟΥΟΡ

καὶ Ἀλκίνου ὀρ-

ΘΟΚΟΠΩΝΖΩΣΙ

θοκόπων ζῶσι

Σημειωτέον δ' ὅτι ἡ λέξις ὀρθοκόπος δὲν ἀπαντᾷται ἐν τῷ λε-
ξικῷ τοῦ Ἑρρίκου Στεφάνου, ὅθεν ἀπόκειται τοῖς ἀρμοδίοις ἵνα

ἀποφανθῶσι περὶ τῆς σημασίας τῆς λέξεως ταύτης ἥτις ἄλλως φαίνεται καλῶς συντεθειμένη. — Ἡ ἐν λόγῳ σπουδαιοτάτη ἐπιγραφή ἀπεστάλη μοι ὑπὸ τοῦ φιλαρχαίου, ἐλλογίμου καὶ διαπρεποῦς ἐπισκόπου Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων κ. Ταρασίου, εἰς ὃν καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου.

13.

Ἐπὶ τετραγώνου πλακὸς, ὕψ. 1,95, πλ. 0,55, πᾶχ. 0,25, κειμένης ἐν τῷ σταθμῷ τῆς Πούντας.

ΟΡΟΣΙΕΡΟΥ Ὀρος Ἱεροῦ.

Τὴν σπουδαίαν ταύτην ἐπιγραφὴν ὑπέδειξέ μοι ὁ κ. Ἑμμανουὴλ Σιμητόπουλος διακεκριμένος μηχανικὸς τοῦ ἀπὸ Σμύρνης—Ἀἰδινίου Σιδηροδρόμου, εἰς ὃν καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου.

14.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς ὕψ. 1,19, πλ. 0,60 πᾶχ. 0,19.

Ἡ πλάξ κεῖται ἐν τῷ σταθμῷ τῆς Πούντας.

Πόσις Διο[σκουρίδου]

Διοσκουρίδης [Πόσιος].

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 13 καὶ 14 ἀντεγράφησαν ὑπ' ἐμοῦ, τὰ δ' ἐκτυπώματα τούτων ἀπεστάλησαν τῷ διακεκριμένῳ ἀρχαιολόγῳ κυρίῳ Παύλῳ Βόλτερς.

15.

Ἐπὶ μαρμάρου :

Ποινὴ χρηστὴ χάρις.

16.

Ἐπὶ πηλίνης πλακός :

Ἀρχιτέκτονος.

Ἡ ἐπιγραφή ἐγκεχάρηται ἐν κύκλῳ.

17.

Ἐπὶ στήλης πυραμιδοειδοῦς ὕψους 1,25 πλ. 0,50.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ αὐτοῦ φιλαρχαίου :

. . . . ΤΕΜΙΔΟΡΟ

. . . . ΣΑΙΣΧΥΛΙ

. . . ΗΜΟΣΑΝΑΞΙΚ

ΛΟΓΡΑΦΙΑΙ

5 ΚΙΘΑΕ

. . ΟΥ Μανδροκλῆς

. . . ΙΟΥ Ἀρίστων Α

. . . ΙΛΟΥ Λυκομήδης Χ

κιθαρῳδία

10 ΟΥ Διονύσιος Ἀπολλοδώ[ρου]

ΟΥ Κτέατος Μορίμου

ΙΟΥ Πυθαγόρας Ἀπολλοφάνο[υς].

Ζωγραφία

Ἀπολλόνιος Ἀπολλονίου

15 ΑΟΥ Καλ[ί]στρατος Ζωπύρου

ΜΑΡΟΥ Ἀλκίς Ζωπύρου

ΙΤΡΟΔΟΡΟΥ Ἀριθμητικῇ

ΟΛΛΩΝΙΟΥ Νεοπτόλεμος Ἀδμήτου

Δημήτριος Ἀναξικράτου

—

18.

Ἐπὶ πλακός :

Νεμονῆς Ἡροδότου

Θεμιστοκλῆς Νεμονήους

—

19.

Ἐπὶ πλακός :

Ἐπικράτης Ἐπικρά-

τους Ἐπαγαθοδία

χαρμυσύνως συνεχώρη-

σεν ταρῆναι

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 15, 16, 18 καὶ 19 ἀντεγράφησαν ὑπὸ τοῦ κυρίου
Κωνσταντίνου Βατούση.

ΙΩΝΙΑΣ

ΝΕΑΣ ΦΩΚΙΑΣ.

20.

Ἐπὶ πλακὸς ὕψ. 0,41, πλ. 0,18, ἐκτισμένης ἐν τῷ τοίχῳ τῆς
οἰκίας τοῦ κ. γκ" Ἀλῆ ἐν τῇ ὁδῷ «Μεγάλου Λουτροῦ»

Αὐτοκράτορ[ι]

Ἀδριανῶ

Ὀλυμπίῳ

σωτῆρι

καὶ κτίστη

ΑΙΟΛΙΑΣ

ΑΧΑΪΚΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ. (*)

21.

Ἐπὶ ἐπιτυμῆας πλακὸς ὕψ. 0,42, πλ. 0,33, πᾶχ. 0,08.

Μαντίας

Ἀθηναίου χαῖρ[ε]

ΕΛΛΙΑΣ.

22.

Ἐπὶ μαρμάρου:

Ἀθηναῖος

Διονυσιοδώρο[υ]

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 20, 21 καὶ 22 ἀντεγράφησαν ὑπ' ἐμοῦ.

(*) Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς ἐν «Περίπλῳ» ἀναφέρει: «Μετὰ Πιτάνην Ἐ-
λαιά, Γρύνειον Ἀχαιῶν λιμὴν. Ἐν τούτῳ λέγονται Ἀχαιοὶ βουλευσασθαι ἐ-
πὶ τὸν Τήλεφον, πότερον στρατεύοιεν, ἢ ἀπίοιεν». — Κεῖται ὅθεν ὁ Ἀχαιῶν
λιμὴν κατὰ τὴν παραλίαν θέσιν τὴν Τουρκιστὶ Κιοντζέκ Χαφίξ, μεταξὺ Μυ-
ρίνης καὶ τοῦ χωρίου Σακράνι.

— 13 —

ΝΕΟΥ ΤΕΙΧΟΥΣ.

23.

Ἐπὶ πλακὸς ὕψους 0,50, πλ. 0,66, πάχ. 0,45, εὐρεθείσης
ἐν τῷ χωρίῳ Γενίκιοι, ὅπερ προσδιορίζουσιν ὅτι εἶνε
τὸ Νέον Τεῖχος τῆς Αἰολίδος, πέντε ὥρας ἀπέ-
χοντι τοῦ τζηφληκίου Ἀλῆ Ἀγῶ.

Ἐξ ἀντιγραφῆς φιλαρχαίου:

ΟΙΑΦΡΟΔΕΙΣΙΑΣΤΑΙΟΙΜΕ
ΤΑΑΡΥΣΤΟΝΑΗΤΩΦΑΙΝΙ
ΑΝΩΡΑΚΕΙ ΩΑΦΡΟ
ΔΕΙΤΑ ΕΥΧΑΝ

κάτωθεν ἐγκεχάρακται κύκλος.

ΚΥΜΗΣ.

24.

Ἐπὶ στήλης ὕψ. 0,45 εὐρεθείσης ἐν τινι ἀμπέλῳ τοῦ χωρίου
«Οὐλοῦ Μπουνάρ» :

. . ΛΙΩ .

καὶ Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος χαλ-
κεὺς καὶ Αὐρ(ήλιος) Ἡρώδης
ἀρχιμύστης ἐκ τῶν

5 ιδίων ἐποίησαν (θηνάρια) 600

25.

Ἐπὶ μαρμάρου ὕψ. 0,40, πλ. 0,67 κειμένου ἐν τῇ
ἀμπέλῳ τοῦ Μεϊμέτ Ἐφένδης.

Ἐρμόδοτος Βακχίῳ

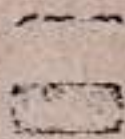
Δροτέλεος

κατ' τὰν διαθήκαν

ΤΑΝΟΡΔΕΟΣΤΩΑΤ Δροτέλεος

— 14 —

26.

Ἐπὶ ἐπιτυρδίας πλακὸς ὕψ. 0,40, πλ. 0,47, πάχ. 0,09.

Γοργίας Δημητρίου
Χαῖρε.

—

27.

Ἐπὶ ἐπιτυρδίας πλακὸς :

Μηνῶς Μηνογένους
Χαῖρε

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 24—27 ἀντεγράφησαν ὑπ' ἐμοῦ.

~~~~~

ΜΥΣΙΑΣ

ΠΕΡΓΑΜΟΥ.

28.

Ἐπὶ λευκοῦ μαρμάρου ὕψ. 0,18, πλ. 0,50, πάχ. 0,05
εὑρεθέντος ἐν Περγάμῳ καὶ κειμένου νῦν ἐν τῷ διοικητηρίῳ :

Π(οπλίῳ) Κλαυδίῳ Υ'. Γ . . ΝΩΙ πρυτάνει,
στρατηγῷ, γραμματεῖ δήμου,
ἀργυροταμία βουλῆς καὶ τὰς λοιπὰς
δὲ ἀρχὰς τῇ πατρίδι τελέσαντι,
5 καταλιπόντι δὲ καὶ τῇ πατρίδι Δ

—

29.

Ἐπὶ λευκοῦ μαρμάρου ὕψ. 0,60, πλ. 0,54, πάχ. 0,41,
εὑρεθέντος ἐντὸς τῆς πόλεως Περγάμου καὶ κειμένου
νῦν ἐν τῷ διοικητηρίῳ :

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν
Γναῖον Ὀτακίλιον χρηστὸν

τὸν πρύτανιν καὶ ἱερέα
 Καίσαρος καὶ ἀγωνοθέτην
 5 τῶν τοῦ Σεβαστοῦ παίδων
 ἐκ τῶν ιδίων τῷ αὐτῷ ἔτε[ι]
 ἀνυπερθέτως ἐν πᾶσι
 φιλοδοξήσαντα

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 28 καὶ 29 ἀντεγράφησαν ὑπ' ἐμοῦ.

ΚΑΡΙΑΣ

ΜΥΛΑΣΩΝ.

30.

Ἐπὶ στήλης τετραπλεύρου ὕψ. 0,20 εὐρεθείσης ἐν τῇ
 ἀμπέλῳ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Μεταξᾶ ἀπεχούση
 5 λεπτὰ τῶν Μυλάσων :

ΔΙΟΣ ΛΑ
 ΒΡΕΝΔΟΥ

Διὸς λα-
 βρένδου

Κατὰ τὸ λέγειν τοῦ τε πατρὸς καὶ υἱοῦ κ. Μεταξᾶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἀμπέλῳ εὐρέθησαν πολλάι ἐπιγραφαί, αἵτινες μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν
 Γάλλων ἀρχαιολόγων ἀντιγραφὴν ἐθραύσθησαν ὑπὸ τῶν ἐργατῶν.

Κατὰ τὸν Στράβωνα ὑπῆρχον τρία ἱερὰ τοῦ Διὸς ἐν Μυλάσοις.
 «Τοῦ Καρίου Διὸς κοινὸν ἀπάντων Καρῶν, οὗ μέτεστι καὶ Λυδοῖς
 καὶ Μυσοῖς ὡς ἀδελφοῖς». Διὸς τοῦ Ὁσογῶ, καὶ Διὸς Στρατίου,
 καλουμένου ἐπίσης Διὸς Λαβρανδῆν οὔ, «τὰ δὲ Λάβρανδα κώμη ἐστὶν
 ἐν τῷ ὄρει κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τὴν ἐξ Ἀλαδάνδων εἰς τὰ Μύλα-
 σα, ἄπωθεν τῆς πόλεως· ἐνταῦθα νεώς ἐστὶν ἀρχαῖος καὶ ξόανον
 Διὸς Στρατίου· τιμᾶται δὲ ὑπὸ τῶν κύκλῳ καὶ ὑπὸ τῶν Μυλασέων.
 Ἱερῶνται δ' οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν πολιτῶν αἰεὶ διὰ βίου. (Στράβων
 XVI. 2, 23, P. 659 Ἡρόδ. V, 119). Τὸ ξόανον Διὸς Στρατίου,
 καὶ τὸ σύμβολόν του ὁ δίστομος πέλεκυς, εἰκονίζονται συχνὰ ἐπὶ
 τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν νομισμάτων τῶν Μυλάσων. Καὶ σήμερον
 δ' ἔτι ἐν τοῖς ποικιλοχρώμοις σχεδίοις τῶν ταπήτων (κιλιμίων) τῶν

Μυλάσων παρατηροῦνται ὡς ἐπικρατέστερα ὁ δίστομος πέλεκυς καὶ τὰ συνήθη ἐπὶ τῶν καρικῶν κτιρίων γεγλυμμένα κοσμήματα.

Ἐπιγραφή τις δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Le Bas ὑπ' ἀριθ. 342, ἀναφέρει Θεόμνηστον τινα Ἱερέα Διὸς Στρατίου.

«Τῷ Διὶ τῷ Λ[αδραύνδῳ]» εὔρηται ἐν τινι ἐπιγραφῇ δημοσιευθεῖσῃ ὑπὸ τοῦ Le Bas ὑπ' ἀριθ. 347.

Ἐν τινι ἐπιγραφῇ δημοσιευθεῖσῃ ὑπὸ τοῦ Le Bas ὑπ' ἀριθ. 379 εὐρίσκομεν τὸν ἀρχαιότερον τύπον τῆς λέξεως «Λάδρανδα» γεγραμμένον «Λαδραύνδου». Τὰ χειρόγραφα τοῦ Ἡροδότου φέρουσι «Λάδρανδα» (Ἡροδ. V, 119), ὅστις εἶναι ὁ συνηθέστατος τύπος καὶ ὅστις εὐρίσκεται ἐπίσης εἰς τὰς ἐπιγραφάς (N^ο 323, C. I. G. 2750, 2896), ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι τύποι, «Λαδραύνδου» (N^ο 348), Λαδραῖύνδου (N^ο 338, 399) καὶ «Λαδρανδεῖς» (N^ο 334) ὅστις εἶναι ὁ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀνώμαλος. Ὅλοι οὗτοι οἱ τύποι προέρχονται ἐκ τῆς λυδικῆς λέξεως «Λάδρυς» ἣτις σημαίνει πέλεκυν δίστομον. Ἡ θέσις τῆς κόρης «Λάδρανδα» εἶναι ἀνενδοιάστως ἐν τῷ χωρίῳ, ἐν ᾧ εὐρέθη ἡ σήμερον ἐν τῷ παρόντι τεύχει δημοσιευομένη ἐπιγραφή.

Ὁ χώρος οὗτος ἀπέχει τῶν Μυλάσων 5 λεπτὰ καὶ κεῖται πρὸς ἀνατολάς, πρὸς δὲ ἡ περιοχὴ αὕτη εἶναι σήμερον ἡ ἄμπελος τοῦ κ. Κωνσταντίνου Μεταξῆ. Ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰκονίζεται ἄνωθεν ὁ δίστομος πέλεκυς.

—

31.

Ἐπὶ πλακὸς ἐντετειχισμένης ἐν τῷ περιφράγματι τῆς ἀμπέλου τοῦ κ. Τουτογτζοῦ Χαφῆς πρὸς τὸ μέρος τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς χωρίον Λάση
ὑψ. 0,49, πλ. 0,19.

Κάρπος
Ζωσίμο[υ]
μνείας
χάριν

—

32.

Ἐπὶ στήλης ὕψ. 0,65 κειμένης ἐν τῷ τουρκικῷ καφενείῳ
τοῦ κ. Ἀφέντογλου Χασάν Ἀλῆ.

ΔΑΙΜΟΝΩΝ	Δαιμόνων
ΑΓΑΘΩΝ	ἀγαθῶν.
ΙΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣ	Ἰατροκλέους
ΤΟΥΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ	τοῦ Ἰεροκλέους
5 ΤΟΥΘΕΟΔΩΡΟΥ	τοῦ Θεοδώρου
ΚΑΙΑΙΝΕΑ	καὶ Αἰνέα
ΑΝΤΙΧΟΥ	Ἀντίχου

33.

Ἐπὶ πλακὸς ἐντετειχισμένης ἐν τῷ τοίχῳ τῆς οἰκίας τοῦ κ.
Μιχαήλ Πίτσουλα: ὕψ. 0,24, πλ. 0,54, πάχ. 0,15.

Στιδὰς μέση
Μάρκου Αὐρηλίου
Διονυσίου δις
τοῦ Μενάνδρου

Ἡ ἐπιγραφή εἶνε ἐγκεχαρᾶγμένη ἐν πλασίῳ.

34.

Ἐπὶ πλακὸς εὐρυσκομένης ἐν τῷ περιφράγματι τῆς ἀμπέλου τοῦ
κ. Μελλέσογλου Σοφτὰ, ἀπεχούσης τῶν Μυλάσων 1)2 ὥραν
ὕψ. 0,43, πλ. 0,80, πάχ. 0,25.

Τὸ ἡρώον ἔχι(!) Περικλ[ῆ]ν υἱὸν [Περι] | κλέους ἀπόμιμον,
ὃν Ῥώμη βασιλία(!) | ἔσχεν τέχνη τε μεγίστη
μυρίων ἀν[θρώ] | πων πένπτον συντελέσαντα να[ό!] | ν. |
5 ἥ δὲ πατρίς γνοῦσα τὸν ἀφ' Ἡρακλέου[ς] | προρανέντα
τείμησεν τειμῇ, ἧ(!) ἄξιος [ῆν], | διὰ παντὸς
ἀρχιτεκτοσύνη ἀρετῇ ζ[ή]σαν | τα μεγίστη.

[Π]οιᾶλις μέ[σ]η Μάρ(κου) Αὐ[ρ](ηλίου)

Περικλέους (δὲς) υἱοῦ Περικλέους κ[αὶ]

10 τῆς θυγατρὸς μου Αὐρ(ηλίας) Εὐποίας,

στιδὰς δεξιὰ Αὐρ(ηλίου) Ἑρμίου τοῦ
Περικλέους.

35.

Ἀπό τινος τεμαχίου πέτρας ἐνεπιγράφου, ἐκατέρωθεν τεθλασμένης, εὐρεθείσης δὲ ἐν Μυλάσοις ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς σήμερον καλουμένης Προφήτης Ἡλίας, ἀντεγράφη ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή.

. . ΡΘΥΑΣΣΙΟΣΑΡΤΑΞ . . . . .
. . ΑΛΔΩΜΟΥΕΞΑΙΘΡ . . . . .
. . ΩΜΟΥΤΗΙΑΦΡΟΔΙ . . . . .
. . ΑΝΗΝΕΡΓΑΣΤΟΝΤ . . . . .
. . ΗΤΕΩΝΚΑΙΚΩΡΑΝΙ . . . . .
ΔΑΠ] ΑΝΗΤΑΛΛΑΓΡΕΩ [Ν . . . . .

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐφθαρμένης ταύτης ἐπιγραφῆς οὐδεμία ἐξάγεται ἔννοια, ἐκ τῶν τελευταίων ὅμως δύο λέξεων «Δαπάνη Ταλαγρέων» εἰκάζεται ὅτι ὑπῆρχε ποτε καὶ περιπόλιον (περίχωρον) τῶν Μυλάσων Τάλαγγρα ὀνομαζόμενον. Ὁ Στράδων λόγον ποιούμενος περὶ τῶν μεσογείων τῆς Καρίας πόλεων ἐπάγει: ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τρεῖς εἰσι πόλεις ἀξιόλογοι, Μύλασα, Στρατονίκεια, Αλάβανδα· αἱ δὲ ἄλλαι περιπόλιοι . . . . . τούτων μὲν οὖν ἐλάττων λόγος (ΙΔ.' 658—22). Πιθανὸν μεταξὺ τῶν περιπολίων (περιχώρων) τούτων τῶν μὴ ὀνομαστὶ μνημονευομένων ὑπὸ τοῦ Στράδωνος νὰ συγκαταλέγωνται καὶ τὰ Τάλαγγρα, ὧν ἡ θέσις δέον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ ζητηθῇ οὐ μακρὰν τῶν Μυλάσων καὶ ἐπὶ τοῦ ὅρους τοῦ σήμερον καλουμένου Προφήτης Ἡλίας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ νῦν ἔτι σώζονται πολλὰ λείψανα τῆς ἀφνειᾶς ἀρχαιότητος διαφόρων ἐποχῶν, κινοῦντα τὴν περιέργειαν τῶν φιλαρχαίων περιηγητῶν.

36.

Ἐπὶ ἀκανονίστου ὀγκώδους λίθου κειμένου ἐπὶ τοῦ ὅρους προφήτου Ἡλιοῦ τευρκιστὶ Σότρα: ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Φιλαρέτου Ἰορδανίδου
ΝΙΚΗΛΑΙΔΙΟΥ Νίκη Λαιλίου

Ἐπὶ πλακὸς χρησιμεύουσης ὡς θαυμὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ντελῆ Ὁμάρη:
 ἐπὶ στεφανηφόρου τοῦ δεινός τοῦ δεινός τοῦ . . .] αἰ. νου μινδὸς Ἰπερδερεταίου ἔκτῃ ἐν κυρί-
 α ἐκκλησίᾳ ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ γνῶμη ἀρχόντων· ἐπειδὴ . . .]ων Ἀπολλωνίου Ἀλεξαν-
 δρεὺς ἀ-
 νήρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περὶ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ νῦν καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις χρ[ε]ίας παρεχό-
 μενος ἰδίᾳ τε ἑκασ-
 τῷ τῶν πολιτῶν καὶ τῷ σύμπαντι δήμῳ, τοῖς δὲ ἄλλοις εὐεργέταις τοῦ δήμου ὑπάρχει ἡ πολιτεία
 ἐφ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ ὅπως
 5 τοῖς Μυλασεῦσιν αὐτοῖς καὶ μετουσία πάντων ὧν περ ἐκεῖνοι μετέχουσιν, δεδοχθ[αι] [τῷ δήμῳ] δε-
 δόσθαι τὴν πολιτείαν
 . . . . . Ἀπολλωνίου . . . . . αὐτὸν ἡρέθη Εὐκλῆς Πρωτέου

Σημ. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 30—45 ἐπιγραφὰς ἀντέγραψα κατὰ τὴν ἀνὰ τὴν Καρίαν ἀρχαιολογικὴν περιοδεί-
 αν μου, ἣν ἐποιησάμην τῇ εὐγενεῖ προσκλήσει καὶ δαπάναις τοῦ ἐλλογίμου καὶ φιλαρχαίου ἐπι-
 σκόπου Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων κ. Ταρασίου. Καθῆκον ὅθεν ἐπιβάλλεται μοι ὅπως καὶ δη-
 σία ἐκφράσω τῷ Σεβαστῷ μοι γέροντι κ. Ταρασίῳ τὰς ἀπείρους εὐγνωμοσύνας καὶ εὐχαριστίας
 μου διὰ τε τὰς σοφὰς πρὸς με παρατηρήσεις του διὰ πᾶν ὅ,τι καθ' ὁδὸν ἠθέλωμεν τύχει ἀρχαῖον
 καὶ διὰ τε τὸ ἀκαταπόνητον αὐτοῦ, ὅπως διερχώμεθα ἐν καιρῷ χειμῶνος ποταμοὺς καὶ ὄρη χάριν
 τῆς ἀφνειᾶς ἀρχαιότητος.—Ἡ 35ῃ ἐπιγραφῇ μόνον ἀπεστάλη μοι ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου κ. Ταρασίου,
 ἡ δὲ 36ῃ ὑπὸ τοῦ φιλαρχαίου καὶ ἐλλογίμου ἀρχιμανδρίτου κ. Φιλαρέτου Ἰορδανίδου, εἰς ὃν καὶ
 δημοσίᾳ ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου.

38.

Ἐπὶ πλακὺς κειμένης ἐν τῇ ἀμπέλῳ τοῦ κ. Ταμπόγλου Μεῖμετ ἀγα 3)4 ἀπεχούση
τῶν Μυλάσων. ὑψ. 0,55, πλ. 1,7, πάζ. 0,26.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Ἀντιπάτρου τοῦ Ἀπ[ολλωνίου μ]ηνὸς Ξανδικοῦ δεκάτης τῆς [ἀρχαιρεσ]
[αίς, ἐδοξεν
τῇ Ὑαρθεστυῶν φυλῇ γνώμην ἀποφηνάμενου Θεομνήστου τοῦ Λέοντος κατὰ δὲ [υἱο]εσίαν Διογλείους
τοῦ Πολυκλεί-
του ἱερέως Διδ[Στ]ρατείου καὶ Ἡρας, Ἀγανίτου ἀρχοντος ὅπως μὴ ἐν [τ]ῶν συμφερόντων παραλεί-
ψοι [α]ν [τ]ῶν φυλετῶν τιμηθῶσιν ὑπὸ τῆς φυλῆς μετὰ σ[ε]φ[α]ν[η]φόρον Ἀντίπατρον ἀνατιθέμαι ἑκα-
στον τῷ Διὶ τῷ
[Ὑ]αρθεστυῶν ποτήριον ἀργυροῦν ἢ φιάλην [ἀπὸ δ]ραχμῶν [Ἀ]λεξανδρείων ἑκατὸν ἐπιγραφὴν [π]ο[ι]η-
σαμέν[ου] τοῦ κα-
τασκευαζομένου τοῦ τε ὀνόματος τοῦ τεχν[ο]ν[η] (σα)μένου καὶ ὅτι [τ]ιμηθεὶς ἀνέθιγεν Διὶ Ὑαρθεστυῶν
[κ]α[τὰ] [τ]ῆς ὀλ-
κῆς, τὴν δὲ ἀνάθεσιν ποιῆσθ[αι] ἑκαστος(!) μετὰ τὸ τιμηθῆναι ἐμ. μηνσὶν [ε]ξ. εἰάν δὲ ἀφ' ἐτέρας φυ-
λῆς ὑπάρχον τις

τιμνηθῆ [ἀνα]τιθέ[τ]ω ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ποτήρια τρία ἢ φιάλας τρεῖς [ἀπ]ὸ δραχμῶν Ἀλεξανδρείων
 τριακοσίων
 καὶ ὁμοίως τ[ὴν] αὐ[τὴν] ἐπι[γ]ραφήν ποιείσθω ἐφ' ἑκάστου καὶ παραδιδότω [αὐτὰ τοῖς] ταμί[α]ις ἢ οἱ-
 κινόμοις τῆς φυ-
 λῆς κατὰ χρηματισμὸν [τὸν] δικασ[τῶ]ν καὶ τοῦ νομοφύλακος. Καὶ μηθενὶ ἐξέστω κατα[λ]ῦσαι
 τόδε [τὸ ψήφισμα,
 εἰ δὲ μὴ, [ὃ καταλ]ύσας ἀποτείσάτω δίκ[ην] εἰς τ[ὸν] [ναὸν τοῦ Διός] Ὑ[α]ρ[θ]ε[σ]υτῶν δραχμὰς τρισχι-
 λίας, οἱ δὲ τ[α]-
 μῖαι παραξάτωσαν αὐτάς παρ' αὐ[τοῦ] [τούτου];

- Στίχ. 2. «Ὑαρθεσυτῶν φυλή» πρῶτον ἥδη ἀπαντᾷ ἐν ἐπιγραφῇ.
 Στίχ. 4. ἡ λέξις «[υἱοθ]εσίαμ» ἀντὶ τοῦ «υἱοθεσία» ἐναλλαγῇ τοῦ Ν εἰς Μ.
 Στίχ. 4. «Διοκλείους» ἄξιον παρατηρήσεως ἐστίν, ὅτι τὰ τριτόκλιτα ὀνόματα ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν
 Μυλάσων ἀπαντῶσιν εἰς τὴν ἐνικὴν γενικὴν εἰς «εἰους» ἀντὶ «εους» ὅπερ εἶναι σπουδαιότατον
 ὑπὸ γραμμαικῆν ἔποψιν· κατὰ τὸ ὁμηρικὸν τὸ «σπέος» γενικὴ τοῦ «σπέους» = σπήλαιον.
 Στίχ. 5. «Μηθὲν» ἀντὶ «Μηδὲν» ἐναλλαγῇ τοῦ Δ εἰς Θ.
 Στίχ. 18. «ἀνατιθέμαι» ἀντὶ τοῦ «ἀνατιθέναι» ἐναλλαγῇ τοῦ Ν εἰς Μ.
 Στίχ. 19. «Μηθενί» ἀντὶ «Μηθενί».

39.

Ἐπὶ πλάκῳ ψ. 0,25, πλ. 0,83, ἐντετειχισμένης ἐν τῷ παρθούρῳ τοῦ καταστήματος τοῦ
 γ. Θεοδώρου Τσίτλη, κειμένου ἐν τῇ χρυστιανικῇ συνορίᾳ τῶν Μυλάσων.

A, 5
κατὰ δὲ νιοθεσίαν Ὑδρέου τοῦ Κρατέρου
κατὰ τὸν . . . ν; ὅμον Ἰάσων Διονυσί-

σου . . . . . τοῦ Ὀγονδέως Μενίπ-
του . . . . .]ον κτηματογῶσαι

$\alpha_1 \alpha_2 \dots \alpha_n$; $\alpha_1 \alpha_2 \dots \alpha_n$

10 ου καὶ αὐτοῦ εἰρημέ-

vous κατηματώνας; . . . . .] Μένειπρον ὕδρۇ(!)ου

$$\dot{\omega}_\lambda \alpha_\lambda^+ O, [\dot{\omega}_\lambda \alpha_\lambda^+$$

$B,$

$n\lambda:$	[σίσις καὶ βουστάσεις καὶ ἐλαιστηρίω]	$\chi\alpha!$	. . . . .
πατητηρίω καὶ ἀρμένοις παῖσι καὶ τῷ ἐνόντι ὑπαίθρῳ]	$\chi\alpha!$	. . . . .	$\acute{\alpha}-$

[illegible]

ἐν τῷ Ὁμείανῳ πεδίῳ ἐγ Κωστοδάλῳ τήν τε ὀνομασ(!)ζομένην . . .

5 τοῖς ἐνοῦσι δένδρεσι παῖσι καὶ τὸν κληῖρον τὸν πρότερον ὄντα τοῦ δεῖνος
 σὺν τοῖς ἐνοῦσι δένδρεσι παῖσι καὶ ληφθ[έν]τα κατὰ [τὸ ψήφισμα τῆς φυλῆς Ὀτωρ-
 κονδέων παρὰ Ἰάσονος τοῦ Διονυσίου. Ἐμίσθωσαν δ' ἐταῦτα τὰ ἔγγραφαι εἰς

πατριχὰ παραχρῆμα μὲν τοῦ ἐξευρόντος ἀργυρίου δραχμὰς . . . . .

δέξα, εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον φόρου κατ' ἐν αὐτὸν ὄρα γμάς . . ἦ . . .

του μινῶς καὶ ἐλάλου ὑδρίας, ἐφ' ᾧ τε ἔξει· Ἀλλάστα Πρωτότεου τὰ ἔργα αὐτῇ

οἱ ἐξ αὐτῆς ἡ οἷς ἀν' ἣ κληρονομία τῶν ὑπαρχόντων κα[θ]ήκη καὸτοι προγέγραπ-
ται, καὶ τὰλλα ὑπάρξει πάλιν κατὰ τὸ [ψήφισμα· δὲ αὐτίκα μάλα; δραχ-

..... $5\alpha_1\gamma_1x$ | $5\gamma_1\alpha_1x$ | $3x$ | $5x^2$

40.

Ἐπὶ πλακὸς ἐστρωμένης ἐν τῷ οὐδῷ τῆς οἰκίας τοῦ κ.
Δεμιρτζόγλου Ἀμέτ: Ὑψους 0,20, πλ. 0,12.

. . . . . ΤΕΤΩΙΓΥΜΝΙΚΩ . . . . .
. . . . . ΡΟΥΣΑΓΗΙΤΩ . . . . .
. . . . . ΘΟΥΣΑΝΔΡΑΣ . . . . .
. . . . . ΔΙΟΣΤΟΥΟΣΟΓΩ . . . . .
. . . . . ΤΕΦΑΝΟΝΥΠ . . . . .
. . . . . ΜΕΝΩΝ ΔΟ . . . . .

41.

Ἐπὶ πλακὸς ἐντετειχισμένης ἐν τῷ τοίχῳ τῆς ὁδοῦ Χαμὰμ
Μαχαλεσὶ ἐν τῷ κτήματι τοῦ κ. Ἰμάρογλου Μεχμέτ.

Μέτρα τῆς ὅλης πλακὸς ὕψ. 0,84, πλ. 0,30, πάχ. 0,25.

Μέτρα τῆς ἐπιγραφῆς ὕψ. 0,75, πλ. 0,11.

† † †
† Βασίλειος ὁ ὀσιώτ(ατος) ἡμῶν ἐπίσκ(οπος) ΕΙ . . . . .
[κατεσκευά-]

σεν τὸ εὐκτήριον τῶν ἀγίων

ν Σερ[γίου] . . . . .

Ἡ ἐπιγραφή εἶνε ἐγκεχαραγμένη ἐν πλαισίῳ.

42.

Ἐπὶ πλακὸς ὕψ. 0,28, πλ. 0,20, πάχ. 0,08.

ΛΕΟΝΤΑΣΕ
ΒΗΡΩΤΩΠΑΙ
ΔΙΩΜΝΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ

Λεόντ(Ω) Σε-
βήρῳ τῷ παι-
δίῳ μνίας
χάριν

Ἡ ἐπιγραφή εἶναι ἐγκεχαραγμένη ἐν πλαισίῳ.

— 24 —

43.

Ἐπὶ στήλης τετραπλεύρου ὕψ. 0,21.

ΟΧΡΗΣΜΟΛΟ . . .
ΒΡΥΩΝ ΔΙΙ
ΛΑΒΡΑ ΥΝΔΩ.

Ὁ χρησμολόγος
Βρύων Διῖ
Λαβρα ὕνδω

Ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰκονίζεται ὡσαύτως ἄνωγεν ὁ δίστομος πέλεκυς.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 42 καὶ 43 ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν ἐν τῇ ἀμπέλῳ τοῦ γ. Ἡλία Μεταξῶ ἀπεχούση πρὸς ἀνατολὰς τῶν Μυλάσων 5 λεπτά.

—

44.

Ἐπὶ πλακὸς ἐντετειχισμένης ἐν τῷ τοίχῳ τῆς ὁδοῦ
Χαμᾶρ Μαχαλεσί: ὕψ. 0,17, πλ. 0,25.

. . . . ΕΦ . . . . .
. . . ΝΚΛΘΟΤΙΚΑΙΕ . . .
. . . ΙΝΜΙΝΤΕΛΕΙΝΑ . . . : .
. . . ΤΟΝΟΥΩΝΙΑΣ . . . .
. . . . ΝΠΑΡΗΚΟΛΟ . . .
. . . . . ΡΗΣΙΜ . . . . .
. . . . .

—

45.

Ἐπὶ πλακὸς ἐντετειχισμένης ἐν τῷ τοίχῳ τῆς οἰκίας
τῆς γ. Ἀραπάκενας:

. . . ΙΑΝΟΥΔΕΔΙΟΣ . . . . .
. . . ΣΤΟΥΚΛΙΠΑΤΡΟΣ . . . .
. . . ΡΓΕΤΩΝΤΗΣΠΟ . . . . .
. . . . ΚΑΙΣΥΝΤΑΙΣ . . . . .
. . . . .

—

46.

Ἐπὶ πλακὸς κειμένης ἐν τῷ καφεναίῳ τοῦ κ. Ἰωάννου Γεωργίου Κρητικοῦ : ὕψ. 0,25, πλ. 0,35 πᾶχ. 0,09.

. . . . . ΟΣΧΡΥΣΟΙΣΤΕ . . . . .
. . . . . ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑ . . . . .
. . . . . ΩΝ ΚΑΙ . . . . . ΣΓΙ . . . . .
. . . . . ΤΟΥΤΥΜ . . . . . ΑΡΧΟΥ . . . . .
. . . . . ΣΥΣΤΗ . . . . . ΑΤΟΣΤΩ . . . . .
. . . . . ΥΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΤ . . . . .
. . . . . Ν . . . . . ΟΥΤΩΝΙ . . . . .
. . . . . ΤΟΥΠΑ . . . . .
. . . . .

47.

Ἐπὶ ὀγκώδους λίθου κειμένου εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους προφήτου Ἡλιοῦ :

ΕΣΚΗΝΩ . . . . .

48.

Ἐπὶ πλακὸς ὕψ. 0,35, πλ. 0,42, πᾶχ. 0,29. ἐντετειχισμένης ἐν τῷ τοίχῳ οἰκίας κειμένης ἐν τῇ ἀμπέλῳ τοῦ Χ'.

Ἐξίζη, ἀπεχούση τῶν Μυλάσων 10 λεπτά καὶ τὸ μέρος τοῦτο λέγεται Μουσάλλα :

Τόπος Ἀκρα-
τήτων τῶν κα-
ταθαμένων καὶ
κληρονόμων
5 αὐτῶν βάθρα
ΙΓ

49.

Ἐπὶ πλακός :

. . . . . ΟΥΤΟ . . . . .

. . . . . ΥΝΦΩΝΓΥΚ . . . .
 . . . . . ΔΙΟΔΟΤΟΥ . . . . .
 . . . . . ΝΤΑΚΑΤΑΔΕ . . . .
 . . . . . ΖΗΝΟΣ . . . . .
 . . . . . ΕΩΓΑ . . . . .
 . . . . .

—

50.

Ἐπὶ μαρμάρου κομψῶς κατεργασμένου εύρισκομένου εἰς
 τὴν κατοχὴν τοῦ φιλομούσου Ἀρχιμανδρίτου
 κ. Φιλαρέτου Ἰορδανίδου :

ΔΙΟΣ	Διὸς
ΠΑΝΑ	Πανα-
ΜΑΙΟΥ	μαίου

—

51.

Ἐπὶ κολοσσιαίας στήλης ἀνακαλυφθείσης πρὸ 18 ἡμερῶν
 ἐν τῇ χριστιανικῇ συνοικίᾳ εἰς Καινούριον Χάνιον.
 Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ φιλαρχαίου Ἀρχιμανδρίτου
 κ. Φιλαρέτου Ἰορδανίδου.

Η.Ι	Η.Ι
ΕΚΑΤΑΙΟ	Ἐκαταίο[υ
ΑΠΟΛΥ	ἈπολΥ
ΑΩΝΙΟΥ	(λ)ωνίου
ΝΙΚΗ	νίκη

—

52.

Ἐπὶ πλακῶς :
 Εἰρηναῖς Εἰρη-
 ναίῳ τῷ παιδί-
 ῳ μνίας χάριν

—

— 27 —

53.

Ἐπὶ στήλης ὕψ. 0,39, κειμένης ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Χασάν Ἀλῆ :

Δαιμόνων
ἀγαθῶν. Ἰε-
ροκλέα(ς;) τῆς Μη-
νοδότου.

5

Zῆ

—

54.

Ἐπὶ πλακὸς ὕψ. 0,31, πλ. 0,32, πάχ. 0,20, ἐντετειχισμένης ἐν τῷ τοίχῳ τῆς οἰκίας τῆς κειμένης ἐν τῇ ἀμπέλῳ τοῦ Χ'. Ἐξίζη ἀπεχούση τῶν Μυλάσων 10 λεπτά· τὸ μέρος τοῦτο λέγεται Μουσάλλα :

Μνήμην Θεοδότου υἱ-
οῦ Διονύτα Ἰασέως καὶ Μά-
γνητος μελλεφρήδου, υἱο-
ῦ καὶ πατρὸς εὐσεβῶν. Τοῦ-
5 το τὸ μνημα ὅς ἂν ἀνορύξ-
ῃ ἢ ἀφανίσῃ (ο)ῖς οὐ προ-
σῆκε γένοισσαν ἐξώλαιοι
καὶ πανώλαιοι καὶ [α]ὐτοὶ καὶ γ-
ένος αὐτῶν καὶ ζῶντες κ-
10 αὶ θανόντες.

Ἐν τῷ 6ῳ στίχῳ ἐχαράχθη παραδρομῇ χειρὸς Θ ἀντὶ Ο.

Ἐν τῷ 8ῳ στίχῳ παραδρομῇ χειρὸς χαράκτου δὲν ἐχαράχθη τὸ Α.

—

55.

Ἐπὶ στήλης κειμένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ντελῆ Ὁμάρη :

ΣΥΜΜΑΧΟΣ . Γ .
ΠΛΩΤΙΟΥΣΥΜ
ΜΑΧΟΥΥΙΟΣΙΕ

Σύμμαχος Γ(αίου)
Πλωτίου Συμ-
μάχου υἱὸς, ἱε-

ΡΕΥΣΔΙΟΣΟΣΟ
5 ΓΩΛΛΙΟΣΖΗΝΟ
ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ

ρεὺς Διὸς Ὅσο-
γώλλιος Ζηνο-
ποσειδῶνος

Ἡ λέξις «Ὅσογώλλιος» παρέσχε πράγματα εἰς τοὺς ἐπιγρα-
φιστὰς καὶ οἱ πλεῖστοι τούτων ἀναγινώσκουσιν οὕτω: «ἱερεὺς Δι-
ὸς Ὅσογῶα Διὸς Ζηνοποσειδῶνος». Ὁ δὲ Βοίχχιος ἐν τινι ἐπι-
γραφῇ δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ Συντάγματι τῶν Ἑλληνικῶν
ἐπιγραφῶν ὑπ' ἀριθ. 2700 κατ' ἀντίγραφον τοῦ Ποκοκίου διορθοῖ
τὴν λέξιν «Ὅσογώλλιος» εἰς «Ὅσογ[ῶ, Δ]ιὸς» καὶ ἐκ δευτέρου ὁ
διάσημος ἀρχαιολόγος καὶ νομισματολόγος κ. Waddington διορ-
θοῖ τὴν διόρθωσιν τοῦ Βοίχχιου εἰς «Ὅσογῶ[α, Δ]ιὸς».

Κατὰ τὴν ἀνὰ τὴν Καρίαν περιοδείαν μου ἀντέγραψα τὴν ἄ-
νωθι ἐπιγραφὴν καὶ ἀνέγνων ἀσφαλῶς καὶ καθαρῶς «Ὅσογώλλιος»
ὅπερ ἐπικυροῖ τὴν ὀρθὴν τοῦ Ποκοκίου ἀνάγνωσιν.

Εἰς τρία ἕτερα ἀντίγραφα ἐπιγραφῶν ἅτινα ἔλαβον πρὸ καιροῦ
παρά τινος φιλαρχαίου καὶ ἐλλογίμου ἀνδρὸς ἀναγινώσκω ἐπίσης
«ἱερεὺς Διὸς Ὅσογώλλιος Ζηνοποσειδῶνος».

Ἴδου τὰ ἐν λόγῳ ἀντίγραφα:

A.' Ἐπιτυγχάνων Δρακοντίδου Ἐκαταῖος, ὁ καὶ Ἐκατόμνως, ἱερε- 5 ὺς Διὸς ὀσογῶ- λλιος Ζηνοπο- σειδῶνος	B.' Τιθ(έριος) Κλ(αύδιος) Αὐρήλιος Ἰέρων, ἱερεὺς Διὸς ὀσογῶλ- λιος Ζηνο- 5 ποσειδῶνος
Γ.' Γ(αῖος) Ἰούλιος, Κορνηλία, Πύρσος Αἴλιανός, 5 ἱερεὺς Δι-	ὸς ὀσογῶ- λλιος Ζη- νοποσει- δῶνος

Αἱ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α, Β, Γ, ἐπιγραφαὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν
τῷ πέμπτῳ τόμῳ τοῦ περιοδικοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχο-
λῆς μὲ τὴν ἀνάγνωσιν «ἱερεὺς Διὸς Ὅσογῶα Διὸς Ζηνοπο-
σειδῶνος». Ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἀναγνώσεως, τοῦ Ποκοκίου, καὶ τοῦ

φιλαρχαίου τοῦ ἀντιγράψαντος πιστῶς καὶ καθαρῶς τὰς τρεῖς ἄνω ἐπιγραφὰς ἐρειδόμενοι ἀποφαινόμεθα ἀνενδοιάστως ὅτι ἐφ' ὅλων τῶν λίθων ὁ χαρακτὴς ἐχάραξεν «Ὁσογώλλιος» καὶ τὴν παρατήρησίν μας ταύτην ὑποβάλλομεν εἰς τοὺς ἀρχαιολόγους καὶ ἰδίως εἰς τοὺς ἐπιγραφιστὰς, ὅπως ἂν τυχόν ποτε ἐπισκεφθῶσι τὰ Μύλασα, ἐπισκοπήσωσιν ἐκ δευτέρου τοὺς λίθους πρὸς λύσιν τῆς ἀπορίας ταύτης. Ἡ δὲ λέξις «Ὁσογώλλιος» συντακτικῶς ἀναφέρεται εἰς τὸ «ἱερεύς». Τὸ «Ὁσογῶς» κλίνεται κατὰ διαφόρους τρόπους εἰς τὰς ἐπιγραφάς. Ὁ ἀληθὴς τύπος ὁ ἐγγώριος φαίνεται νὰ ᾔητον κατὰ τὸν Waddington τὸ ἄκλιτον «Ὁσογῶα». Ὁ Πausanias ἀναφέρει (ὃν φωνῇ τῇ ἐπιχωρίᾳ καλοῦσιν Ὁσογῶα). Ἐνίοτε ὁ τύπος Ὁσογῶα κλίνεται ὡς ὑπάρχει εἰς τὸν ἀριθ. 360, «Διὸς Ὁσογῶου». Ἀλλ' ὁ συνηθέστατος τύπος εἶνε Ὁσογῶς, γεν. Ὁσογῶ (348, 362, 408,) δοτ. Ὁσογῶ (348 ὅρα Wadd).

56.

Ἐπὶ πλακὸς ἐκτισμένης ἀντιστρόφως ἐπὶ τῆς γεφύρας τῶν
βυρσοδεψείων : ὕψ. 0,80, πλ. 0,70.

ΔΑΙΜΟΝΩΝΑΓΑΘΩΝ	Δαιμόνων ἀγαθῶν.
ΠΟΝΤΙΟΥΤΟΥΑΝΤΥΓΟΣ	Ποντίου τοῦ Ἀντυγος
ΧΑΙΡΕΤΕ	χαίρετε.
ΚΑΙΑΝΤΥΓΟΣΤΟΥΦΑΙΝΙΟ.	Καὶ Ἀντυγος τοῦ Φαινίου
5 ΚΑΙΤΙΤΟΥΦΛΑΒΙΟΥ	καὶ Τίτου Φλαβίου
ΦΙΛΟΔΟΞΟΥ	Φιλοδόξου

57.

Ἐπὶ στήλης κειμένης ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας τοῦ
Δεμιρτζῆ Τζέρτογλου.

ΤΙΒ .	ΤΥΛΛΟΣ	Τιβ(έριος) Τύλλος
ΑΓΑΠΩΜΕΝΟΣ		ἀγαπώμενος
ΠΑΙΔΟΝΟΜΟΣ		παιδονόμος

. . . . . στεφανηφόρου . . . . . τοῦ Λάριχος μηνὸς
. . . . . ὑπερ . . . . .

..... ΕΜΟΝΕΙΟΥΣ τοῦ Σωτάδου
..... τῶν δικτυνναιστῶν (*) . . . . .
..... ἀγαθός . . . . .
..... δραχμάς . . . . .

58.

Ἐπὶ πελωρίου σαρκοράχου ὑψ. 1,74, πλ. 3,00, πάχ. 1,39
κειμένου ἐν τῷ προαστείῳ Μυλάσων Γκιουμουσλή:
                  ΗΣΟΡΟΣΤΙΒ   Ἡ σορός Τιδ(ερίου)
                  ΚΛΑΥΔΙΟΥΜΑΡΙ   Κλαυδίου Μαρι-
                  ΔΙΑΝΟΥΚΟΔΡΟΥ   διανοῦ Κόδρου

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐδημοσιεύθη διαφόρως ἐν τῷ «Voyage archéologique en asie mineure par W. H. Waddington» ὑπ' ἀριθ. 457 καὶ ἐν τῷ συντάγματι τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Βοιγχίου ὑπ' ἀριθ. 2710. b. add. vol. II. σελ. 1107. Τὸ ἀντίγραφον τοῦ Βοιγχίου φέρει «ΜΑΡΙΔΙΑΝΟΥ» ὅπερ συνάδει μὲ τὴν ἡμετέραν ἀνάγνωσιν «Μαριδιανοῦ».

Ἐπεταὶ δὲ τῷ τελευταίῳ στίχῳ τῆς ἄνω ἐπιγραφῆς σημεῖόν τι, ὡς καρδία ἢ φύλλον ἐστραμμένον πρὸς τὰ κάτω. Καὶ τοῦτο μὲν ἐνταῦθα ἰσοδύναμον κοσμήματος, ὡς ἐπὶ ἄλλων ἀρχαίων μνημείων, ἄλλοτε δὲ εἶναι ἰσοδύναμον στιγμῇ τελείᾳ, ἐνίοτε δὲ τίθεται καὶ μεταξὺ ἐκάστης σειρᾶς, ἢ λέξεως, ἢ συλλαβῆς, ἢ ἐκάστου γράμματος, ἢ καὶ μόνον ὡς κόσμημα ὡς ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ, κα-

(*) 1) Δίκτυνα, συνηθέστερον Δίκτυννα. Ἐπίθ. τῆς νύμφης Βριτομάρτιδος κρητικῆς θεότητος, κληθείσης οὕτω, διότι διωκομένη ὑπὸ τοῦ Μίνως καὶ πεσοῦσα εἰς τὴν θάλασσαν, εὗρέθη εἰς τὰ δίκτυα ἀλιέων τινῶν, ἢ κατὰ Στράβ. ἀπὸ τοῦ ἐν Κρήτῃ ὄρους Δίκτης. 2) Ἐπίθ. τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς θεᾶς τοῦ κυνηγίου, Ἡρόδ. 3, 59. Ἀριστοφ. Βάτρ. 1359. κατ' ἄλλους δὲ ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν Κρήτῃ ναοῦ αὐτῆς, κειμένου ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Δικτυνναίου, Διοδ. Σικ. ὅθεν, Δικτύνναιον, ὁ ναὸς τῆς Δικτύνης Ἀρτέμιδος, Στράβ. Δικτύνναιον, ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης κείμενον ἐπὶ τῆς βορειοδυτικῆς αὐτῆς παραλίας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Δικτύνα Ἀρτεμις εἶχεν ἓνα ναὸν, τανῦν Κάπο Σπάρτα Στράβ.

τὰ τὸ δοκοῦν τοῦ γλύπτου. Ἦν δ' ἐν χρήσει τὸ τῆς στίξεως τοῦ-
το σύμβολον μέχρι τοῦλάχιστον τοῦ Θ.' αἰῶνος μ. Χ. διότι ἐπὶ
τινος μωσαϊκοῦ τοῦ 815 μ. Χ. τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἀγίας Καικιλίας
διασώζεται. Τὰ σύμβολα δὲ ταῦτα ἐπὶ τινος ἀφρικανικῆς ἐπιγρα-
φῆς ἀποκαλοῦνται κισσοὶ διακριτικοὶ (*hederae distin guentes*), δι'
ὅπερ ἀναιρετέα ἢ γνῶ μη τῶν δοξαζόντων, ὅτι τὸ σύμβολον τοῦτο
παρίστησι τὴν τεθλιμμένην καρδίαν τῶν ζώντων ἐπὶ τῇ συγγενοῦς
ἢ φίλου τινὸς ἀπωλείᾳ· διότι πρῶτον μὲν καὶ εἰς ἄλλας, πλὴν τῶν
ἐπιτυμδίων, ἐπιγραφὰς κεχάρακται τὸ ἐν λόγῳ σύμβολον, εἴτα δὲ
οὐδόλως ἢ χρῆσις αὐτοῦ ἐστὶν ἀλλοία τῶν λοιπῶν δηλωτικῶν τῆς
στίξεως σημείων, π. χ. καρδίας διὰ θέλους τετρωμένης, φύλλου
ἀμπέλου τε καὶ ἄλλων δέδρων, δενδρυλλίου φοίνικος ἢ πίτυος, γω-
νίας διαφοροτρόπως ἐστραμμένης, τριγώνου, τετραγώνου ἢ κύκλου,
ἀστερίσκου, ἔτι δὲ γραμμάτων οἷον α, ο, c, s, ς, Φ, Ξ, Ψ, V,
καὶ τέλος πάντων, τελείας καὶ ὑποστιγμῆς ἢ παραγράφου, ἢ ἄλ-
λων παντοδαπῶν σχημάτων.

Ἐκ τῶν ἄνω τέρῳ ἐξάγεται πόσον ποικίλη κατὰ τε τὴν χρῆσιν
καὶ τὸ εἶδος ἦν ἢ στίξις ἐν τῇ ἐπιγραφικῇ, ἀλλοία κατ' ἄμφω τῆς
ἐν τῇ συνήθει γραφῇ. Ἀλλ' ἐν τῇ προκειμένη ἐπιγραφῇ τὸ τῆς
στίξεως σύμβολον ἐπέχει τὸν τόπον κοσμήματος.

59.

Ἐπὶ στήλης ἐκ μαρμάρου χρώματος λευκοφαίου ὕψ. 0,47
κειμένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Μπεντέλ Μεϊρέτ Τεστιμάνι ἐφ.
ἐν τῇ ὁδῷ Χατζῆ Ἑλῆς Μεχαλεσί.

Θεο . . . ρατο|ν
ιέρηα Ἀφροδεί-
της Πανδήμου
γυνή δὲ Λέοντος
5 τοῦ Ὑθρέου.
Μηνιάς Ἀριστο-
μένους γυνή δὲ
Μη|ν|ίου τοῦ . . . σο|ίδος.

Μηνιάς Πόλλιο[ς
10 τοῦ Ἱεροκλείους
τοῦ Ἱεροκλείους
γ]υνή δὲ Κόδρου
τοῦ] Λέον[τος.

Ἡ στήλη αὕτη χρησιμεύει ὡς ἰγδίον. Οἱ πρῶτοι πέντε στίχοι εἶνε ἐγκεχαραγμένοι μεγάλοις γράμμασι, οἱ τρεῖς ἐπόμενοι γράμμασι μικρότεροις καὶ οἱ τελευταῖοι ἀμελῶς. Στίχ. 5 Ὑδρέας, ρήτωρ καὶ πολιτικός ἐν Μυλάσοις ἐπὶ Στράδωνος. Στίχ. 9 Πόλλις, υἱὸς καὶ ἑγγονος τοῦ Ἱεροκλέους, εἶνε γνωστός ἐξ ἄλλης ἐπιγραφῆς. Ὑπῆρξε στεφανηφόρος, ἱερεὺς Διὸς τοῦ Ὀσογῶ, Διὸς τοῦ Λαδρανδηνοῦ, καὶ ἀγορανόμος.

—

60.

Ἐπὶ πλακὸς ἐντετειχισμένης ἐν τῷ ἀριστερῷ παραστάτῃ τοῦ σταύλου τοῦ Κιρλῆ Ντεβετζῆ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ χωρίου Λάση: ὕψ. 0,60, πλ. 0,33, πάχ. 0,20.

. . . . . χεῖλια πεντακόσια τ[η . . . . .
. . . . .]ων ἐπετέλεσεν τας . . . . .
. . . . . ε]δέξατο δῆμον πανθο[ινει . . . . .
. . . . . κ]αταστήματι τῆς ἡλ[ικίας; . . . . .
5 . . . . . ἀπὸ τ]οῦ δήμου τὴν στεφ[ανηφορίαν . . . . .
. . . . . τοῦ] Διὸς τοῦ Ὀσογῶ (sic) ὑπε . . . . .
. . . . . ρ]έου καὶ τὰ προστει[τ . . . . .
. . . . . αι εἴσοδον χονδροπ . . . . .
. . . . . κ]ατοικοῦσιν παρασχό[μενος . . . . .
10 . . . . . τατα παραμισθωσαν[; . . . . .
. . . . . Στ]εφανίωνα Ἐφημέ[ρου; . . . . .
. . . . . το διηνεκὲς δε . . . . .
. . . . . ε]ίληρως δὲ τῶν . . . . .
. . . . .]τίαν ἱεροπρετ[ῆ . . . . .
15 . . . . . τ]ειμὴν τοῦ θεοῦ κ[αὶ . . . . .
. . . . . τ]ῶν ἱερῶν ἐπιτετέ[λεκεν . . . . .

20 . . . . . μενουχρήμα δηνάρ[ια . . . . .
 . . . . . παρὰ πολὺ πλεῖον ἔχο . . . . .
 . . . . . οντα δύο εἰς τὰς ἐν τ . . . . .
 . . . . . ο]ς προσεισοίσειν παρ[ὰ . . . . .
 . . . . . ἐ]πετέλεσεν μετὰ λ . . . . .
 . . . . . ἀ]λλὰ καὶ εἰς ταῦτα προ . . . . .
 . . . . . ας τὸν ἀριθμὸν πα . . . . .
 . . . . . ο . . . . . καὶ . . . . .]ρουντ . . . . .

Τὸ ἀνωτέρω τιμητικὸν ψήφισμα ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς γερουσίας καὶ τοῦ δήμου, ὡς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ τοῦτο ἀπὸ τὰς λέξεις Διὸς τοῦ Ὁσογῶι (στίχ. 6).

Τὸ μῆκος τῶν ἐκατέρωθεν χασμάτων εἶνε ἄγνωστον διότι ἡ πλάξ εἶνε τεθραυσμένη δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν.

Στίχ. 5. Τὸ τιμηθὲν πρόσωπον ἔλαβε παρὰ τοῦ δήμου τὴν στεφανηφορίαν, ἐὰν ἡ συμπλήρωσις εἶνε ἀκριδής.

Στίχ. 11. Ὁ Στεφανίων κατὰ τὸν κ. Georges Cousin, δὲν εἶνε πιθανῶς τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου εἰς ὃν ἀπεδόθη τὸ ψήφισμα. Ἡ αἰτιατικὴ «Στεφανίωννα» δὲν δύναται ἄλλως νὰ ἐννοηθῇ εἰμὴ μὲ τὴν ἐξῆς φράσιν: «ἐπηνῆσθαι Στ]εφανίωννα Ἐφημέ[ρου ἐπὶ τούτοις καὶ στεφανῶσαι αὐτόν.» Ἀλλ' ἡ ὑπαρξίς, δύο στίχων κατωτέρω ἐκ τοῦ ἐπὶληφῶς δέ, ἥτις σημειοῖ συνέχειαν ἀριθμήσεως ὑπηρεσιῶν ἢ ἐξουσιῶν, ἀποκλείει ταύτην τὴν ὑπόθεσιν.

Σημ. Αἱ ὑπ' ἀριθ. 46—49, 52—60 ἀντεγράφησαν ἐπίσης ὑπ' ἐμοῦ κατὰ τὴν ἀνὰ τὴν Καρίαν περιοδείαν μου, αἱ δ' ὑπ' ἀριθ. 50 καὶ 51, ἀπεστάλησάν μοι ὑπὸ τοῦ φιλαρχαίου ἀρχιμανδρίτου κ. Φιλαρέτου Ἰορδανίδου, ὅστις μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας καταγινόμενος περὶ τὴν ἀντιγραφὴν Καρικῶν ἐπιγραφῶν, διέσωσε μέχρι τοῦδε πλείστας ὅσας. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 57 εἶνε σπουδαιότατη καὶ ὡς ἐκ τούτου καθιστῶ προσεκτικοὺς τοὺς ἐπιγραφιστάς, ὅπως σπουδᾶσωσι ταύτην κατὰ τὴν ἐν Μυλάσοις διαμονήν των, διότι μεθ' ὅλας τὰς προσπάθειας καὶ κόπους μου δὲν ἠδυνήθην νὰ πείσω τὸν κάτοχον ὅπως μετὰ προσοχῆς ἀντιγράψω ὁλοκλήρως ταύτην.

Τὰ δ' ἐκτυπώματα τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ὑπ' ἀριθ. 30, 33, 34, 38, 41—43, 48, 54, 59, 60, ἀπεστάλησαν τῷ διασήμεν ἀρχαι-

ολόγω καὶ ἐπιγραφιστῇ κ. Παύλῳ Βόλτερς, εἰς ὃν καὶ δημοσίᾳ ἐκ-
φράζω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνας μου διὰ τὰς
σοφὰς πρὸς με παρκτηρήσεις, ὁδηγίας καὶ διδασκαλίας του. Αἱ
ὑπ' ἀριθ. 30, 33, 38, 39, ἐδημοσιεύθησαν κατὰ πρῶτον ὑπ' ἐμοῦ
ἐν τῇ ἐφημερίδι «Νεολόγω» ἔτος ΚΓ'. Τετάρτη 31 Αὐγούστου
1888 ὑπ' ἀριθ. 5759 καὶ κατόπιν ἐν τῷ περιοδικῷ τῆς ἐν Ἀθήναις
Γερμανικῆς Σχολῆς «Mitthe il.» 1890. Αἱ ὑπ' ἀριθ. 54, 56, 59, 60,
ἐν τῷ 12ῳ τόμῳ τοῦ περιοδικοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς.

—
ΙΑΣΟΥ.

61.

Ἐπὶ μαρμάρου :
Φυλὴ Ἐπικρειδῶν
θεοῖς σωτῆρσιν
καὶ τῷ δήμῳ

62.

Ἐπὶ μαρμάρου :
Χλίδωνος
Νεωκόρου

—
63.

Ἐπὶ μαρμάρου :
ΟΛΥΜΠΙΑΔ . .
Τίτος Φλάβιος Μ . . . .
νικήσας τὴν ΠΕΡΙ . . . . .
ΔΡΩΝΔΟΛΙΧΟΝΙΑΕ . . . .
πρῶτος ΚΑΙΤΑΕΝΡΩ . . . .
ΠΕΤΩΛΕΙΑ πρῶτος
ΠΩΝ Δὲ Ὀλυμπίῳ

—
64.

Ἐπὶ μαρμάρου :
Τύραννος ΜΟΥΡ . . . .
ΕΛΕΥΑΩΝ.

Σ

ΝΙΚΗΤ.   ΚΕ

— 35 —

65.

Ἐπὶ μαρμάρου :

ΛΛΥΚΗΣ ΕΣΣΔΑΡΙΟ .

ΛΕΥ

Σ

Τ

Κ

—

66.

Ἐπὶ ἐτέρᾳς τετραγώνου καὶ τεθραυσμένης κατὰ τὸ ἥμισυ πέτρας,
ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς πλευρᾶς φαίνονται πέντε κατὰ σειρὰν στυροὶ
δουζαντινοῦ ρυθμοῦ, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρᾳς ἡ λέξις :

Νίκη

—

67.

68.

Ἐπὶ ἐπιμήκους τετραγώνου πέτρας :

Ἐπὶ ἐτέρᾳς πέτρας :

Νίκη Γαίου Ἀλεξάνδρου
Θευσίου

Νίκη Θευσίου

—

69.

Ἐπὶ μαρμάρου ὕψ. 0,75, πλ. 0,55· ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ
φιλαρχαίου καὶ ἐλλογίμου Ἀρχιμανδρίτου
κ. Φιλαρέτου Ἰορδανίδου.

ΑΙΣΧΡΟΝΔΡΑΚΟΝΤΙΔΟΥ
ΦΙΛΗΜΟΝΟΣΔΕΤΟΥΙΣΜΗΝΙΟΥΓΥΝΗ
ΔΡΑΚΟΝΤΙΔΟΥΤΟΥΑΥΤΗΣΥΟΥ
ΤΗΝΕΙΚΟΝΑΘΕΟΙΣΠΑΣΙΝ

Αἴσχρον Δρακοντίδου
Φιλήμονος δὲ τοῦ Ἰσμηνίου γυνή
Δρακοντίδου τοῦ αὐτῆς υ(ί)οῦ
τὴν εἰκόνα θεοῖς πᾶσιν

—

70.

Ἐπὶ πλακός :

Χῶρος λατινικοῦ κειμένου ἐκ 10 στίχων.

Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μ. Ἀντωνίῳ Γορδιανῷ, Εὐσεβεῖ, εὐτυχεῖ, СЕВАСТИC, παρὰ Κωμητῶν (Σκαπτοπαρηγνόντων καὶ Γρησεΐτων!) ἐν τοῖς εὐτυχισταῖς καὶ αἰωνίοις σου καιροῖς κατοικεῖσθαι καὶ βελτιοῦσθαι τὰς κώμας ἥπερ ἀναστάτους γίγνεσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας· πολλὰ γὰρ ἔγραψας, ἔστιν γε καὶ ἐπὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων σωτηρίᾳ τὸ τοιοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ ἱερωτάτου σου ταμείου ὠφελείᾳ, ὅπερ καὶ αὐτοὶ ἔννομον ἰκεσίαν τῇ θειότητί σου προσκομίσομεν εὐχόμενοι ἵλεως ἐπινεῦσαι ἡμῶν δεομένοις τὸν τρόπον τοῦτον· οἰκοῦμεν καὶ κεκτημέθα ἐν τῇ προγεγραμμένῃ κώμῃ οὕτῃ εὐεπεράστῳ διὰ τὸ ἔχειν ὑδάτων θερμῶν χρῆσιν καὶ κεῖσθαι μέσον δύο στρατοπέδων τῶν ὄντων ἐν τῇ σῇ Θοράκῃ καὶ ἐφ' οὗ μὲν τὸ πάλαι οἱ κατοικοῦντες ἀνόχλητοι καὶ ἀδείκαστοι ἔμενον ἀνενδεῶς τοὺς τε φόρους καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιτάγματα συνετέλουν, ἐπειδὴ κατὰ καιροὺς εἰσὶν εἴς τινα προχωρεῖν τινος καὶ διάζεσθαι ἤρξαντο, τήνικα ἔλαττοσθαι καὶ ἡ κώμη ἤρξατο. ἀπὸ γε μηλίων δύο τῆς κώμης ἡμῶν πανηγύρεως ἐπιτελουμένης διαδοῆτου οἱ ἐκείσε τῆς πανηγύρεως εἵνεκεν ἐπιδημοῦντες ἡμέρας πέντε καὶ δέκα ἐν τῷ τόπῳ τῆς πανηγύρεως οὐ καταμένουσιν, ἀλλ' ἀπολιμπάνοντες ἐπέρχονται εἰς τὴν ἡμετέραν κώμην καὶ ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς ξενίας αὐτοῖς παρέχειν καὶ ἕτερα πλείστα εἰς ἀνάληψιν αὐτῶν ἄνευ ἀργυρίου χορηγεῖν· πρὸς δὲ τούτοις καὶ στρατιῶται ἄλλαχοῦ πεμπόμενοι καταλιμπάνοντες τὰς ἰδίας ὁδοὺς πρὸς ἡμᾶς παρὰ γίνονται καὶ ὁμοίως κατεπεύγουσιν παρέχειν αὐτοῖς τὰς ξενίας καὶ τὰ ἐπιτήδεια μηδεμίαν τιμὴν καταβάλλοντες· ἐπιδημοῦσι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον διὰ τὴν τῶν ὑδάτων χρῆσιν οἷτε ἡγούμενοι τῆς ἐ-

παρχίας, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιτροποὶ σου· καὶ τὰς μὲν ἐξουσίας συνεχέστατα δεχόμεθα κατὰ τὸ ἀναγκαῖον, τοὺς λοιποὺς ὑπορέειν μὴ θυνάμενοι ἐνεύχαμεν πλειστάκις τοῖς ἡγεμόσι τῆς Θράκης, οἵτινες ἀκολούθως ταῖς θείαις ἐντολαῖς ἐκέλευσαν ἀνοχλήτους ἡμᾶς εἶναι· ἐδηλώσαμεν γὰρ μηκέτι ἡμᾶς δύνασθαι ὑπομένειν ἀλλὰ καὶ νοῦν ἔχειν ἐγκαταλιπεῖν καὶ τοὺς πατρώους θεμελίου διὰ τὴν τῶν ἐπερχομένων ἡμεῖν θίαν· καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπὸ πολλῶν οἰκοδεσποτῶν εἰς ἐλαχίστους κατελυθήθαμεν· καὶ χρόνῳ μὲν τινα ἵσχυσαν τὰ προσταγματα τῶν ἡγουμένων καὶ οὐδείς ἡμεῖν ἐνόχλησεν οὔτε ξενίας ἐπὶ μάτι οὔτε παροχῆς ἐπιτηδείων· προΐόντων δὲ τῶν χρόνων πάλιν ἐτόλμησαν ἐπιφύεσθαι ἡμεῖν πλείστοι ὅσοι γῆς ἰδιωτίας ἡμῶν καταφρονούντες, ἐπὶ οὖν οὐκέτι δυνάμεθα φέρειν τὰ δάκη καὶ ὡς ἀληθῶς κινδυνεύομεν ὅπερ οἱ λοιποὶ οἶδε καὶ ἡμεῖς προλιπεῖν τοὺς προγονικοὺς θεμελίους τούτου χώρου, δεόμεθα σου, ἀνίκητε, σεβαστέ, πῶς διὰ θείας σου ἀντιγραφῆς κεύσῃ ἑκαστον τὴν ἰδίαν πορεύεσθαι ὁδὸν καὶ μὴ ἀπολιμπάνοντας αὐτοὺς τὰς ἄλλας κώμας ἐφ' ἡμᾶς ἔρχεσθαι, μηδὲ καταναγκάζειν ἡμᾶς χορηγεῖν αὐτοῖς προῖκα τὰ ἐπιτήδεια, ἀλλὰ μηδὲ ξενίαν αὐτοῖς παρέχειν οἷς μὴ ἐστὶ ἀνάγκη· ὅτι γὰρ οἱ ἡγούμενοι πλεονάκις ἐκέλευσαν μὴ ἄλλοις παρέχεσθαι ξενίαν εἰμὴ τῶν ὑπὸ τῶν ἡγουμένων καὶ ἐπιτρόπων πεμπομένοις εἰς ἐπερησίαν· ἐάν γε θαρσύνεθα φευξόμεθα ἀπὸ τῶν οἰκείων καὶ μεγίστην ζημίαν· τὸ ταμῆιον περιδληθήσεται, ἵνα ἐλεθέντες διὰ τὴν θείαν σου πρόνοιαν καὶ μείναι παίσιν τοῖς ἰδίοις τοὺς τε ἱεροὺς φόρους καὶ τὰ λοιπὰ τελέσματα παρέχειν δυνησόμεθα, συμβήσεται δὲ τοῦτο ἡμεῖν ἐν τοῖς εὐτυχισταῖς σου καιροῖς, ἐάν κελύσῃς τὰ θεῖά σου γράμματα ἐν στήλῃ ἀναγραφέντα δημόσια ποικινεῖσθαι ἵνα τούτου τυχόντες τῇ τύχῃ σου χάριν ὁμολογῇν δυνησόμεθα, ὥς καὶ νῦν καθαιτώμενοί σου ποιούμεν.

Διογένης ὁ Ὑρῖος ὁ χαράττων ἄνθρωπος ἀπὸ θείας φιλανθρωπίας ἐπὶ τὴν ἐντευξίν ταύτην ἐλὺληθεν· Δοκεῖ δέ μοι θεῶν τις προνοήσας καὶ τῆς παρούσης ἀξίως ἕως τε γὰρ

τὸν θειότατον αὐτοκράτορα περὶ τούτου πέμψαι τὴν ἰδίαν γνώσιν, ἐπὶ σὲ ἤδη φθάσαντα περὶ τούτου καὶ προγράμματος καὶ διατάγματος . . . . τοῦτο ὅ μοι δοκεῖ τῆς ἑξέως ἔργον εἶναι τῆςδε ἡ ἀξιωσις· ἡ κώμη ἢ τοῦ δοθησομένου στρατιώτου ἐνστῆ ἔν τῳ καλλίστῳ τῆς πολειτίας τῆς ἡμετέρας τῆς Πανταλιωτῶν πόλεως κειμένη καλῶς μὲν τῶν ὀρῶν καὶ τῶν πεδίων ἔχουσα πρό δὲ τούτοις καὶ θερμῶν ὑδάτων λουτρὰ οὐ μόνον πρὸς τρυφὴν ἀλλὰ καὶ ὑγείαν καὶ θεραπείαν σωματῶν ἐπιτηδείοτατα· πλησίον δὲ καὶ πανήγυρις πολλάκις ἐν τῳ ἔτει συναγομένη, περὶ δὲ τῆς ὀκτωμβρίας εἰς πέντε καὶ δέκα ἡμερῶν· συμδέθηκεν τοίνυν τὰ δοκῶντα τῆς κώμης ταύτης ἐκτήματα πλεόν τῶν χρόνων ἐληλυθέναι αὐτοῖς εἰς ἐλλαμπόματα· διὰ γὰρ τὰς προειρημένας ταύτας προφάσεις πολλοὶ πολλάκις στρατιῶται ἐνεπιδημοῦντες ταῖς τε ξενέσεσι καὶ τοῖς θάρεσιν ἐνοχλοῦσιν τὴν κώμην. διὰ ταύτας τὰς αἰτίας πρότερον αὐτὴν πλουσιωτέραν καὶ πολυανθρωποτέραν οὔσαν νῦν εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν ἐληλυθέναι· ἐπεὶ τούτων ἐδεήθησαν πολλάκις καὶ τῶν ἡγουμένων, ἀλλὰ καὶ μέχρι τινὸς ἴσχυσαν αὐτῶν τὰ προστάγματα, μετὰ δὲ ταῦτα κατωλιγορήθη διὰ τὴν συνήθειαν τῆς τοιαύτης ἐνοχλήσεως, διὰ τοῦτο ἀναγκασίως κατέφυγον εἰς τὸν θειότατον. (*)

(*) Ἐπειδὴ ἀπεστάλησάν μοι ἐκ διαφορῶν ἀνδρῶν τῆς Ὀθωμανικῆς ὑποκοχτορίας πολλὰ καὶ σπουδαιότατα καὶ ἀνέκδοτοι ἐπιγραφαὶ ἀναγκάζονται ὥς ἐκ τούτου νὰ δηρ' σιεύσω καὶ ταύτας ἐν τῳ παρόντι τεύχει.

Σημείωσις τοῦ ἀντιγράψαντος τὴν ἄνωθι σπουδαιοτάτην καὶ ἀνέκδοτον ἐπιγραφὴν. «Ὁλον εἶνε γεγραμμένον κεφαλαίοις γράμμασιν ὡς τὰ ἐν προμετωπίδι Λατινικά, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν ἑλλειψιν βοηθημάτων ἀφίνω εἰς τοὺς ἱκανωτέρους μου κατόχους τῆς Λατινίδος ἵνα τὰ ἐπιδιορθώσωσιν· τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον τὸ κατὰ δύναμιν διορθώσα· ἀλλὰ κάπου ἔχω ἀμφιβολίας, ἢ κάλλιον ἀπορίας, ἔπου φαίνεται ὁ ἀστερίσκος· εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἄμοιρον πεπαιδευμένων καὶ βοηθημάτων εἰς τοιαῦτα Βουλγαρίαν, ἀλλ' ἀξιοῦσαν ἵνα ἴσα ἴσα συνεδριάσῃ ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἑλληνικῷ περιδόλῳ τῆς πρωτεύουσας. Ἡ πλάξ ἐν ᾗ εἶνε κεχαραγμένα τὰ ἄνωθι εὐρέθη ἡμίσειαν ὥραν κάτω τῆς νῦν κωμοπόλεως «Τσομαγιῶς» παρὰ τὸν δρόμον· ὁ τόπος οὗτος ὀνομάζεται Βουλγαριστί «Γραμάδι» ἐνθα φαίνονται ἐρείπια καὶ θεμέλια μεγάλων οἰκοδομημάτων· ἀπέχει ἡ θέσις αὕτη τοῦ παραρρέοντος Στρυμόνος ἡμίσειαν ὥραν, ἥτοι δύο μίλια, ὡσαύτως καὶ τῆς νῦν ἀνεγερθείσης μονῆς τῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἀπέχει ἡμίσειαν ὥραν, ὡς καὶ τὸ ἄνωθι ἀναφέρει δύο μίλια. Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν παλαιῶν θεμελίων εὐρέθησαν λίθοι τετράγωνοι παμμεγέθεις καὶ πού δε καὶ σημεῖα ἐπ' αὐτῶν ἐγγυμένου μολύβδου· εἰς τὰ θεμέλια παρατηρεῖται κάτωθι ἄτακτος οἰκοδομὴ θεμελίων μὲ ἀσβεστον καὶ ἄνωθεν οἱ καλοεργασμένοι λίθοι ἐναποτεθειμένοι· συμπεραίνω, ὅτι, οἱ μεγάλοι λίθοι ἦσαν ἀπὸ τὸ πρῶτον κτίριον τοῦ ἑλληνικοῦ θωμοῦ ἐνθα καὶ πανήγυρις θρησκευτικὴ ἴσως καὶ ἐμπορικὴ συνηθροίζετο, ὡς ἐγίνετο καὶ εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα· μετὰ δὲ τὴν πτῶσιν τῆς εἰδωλολατρείας καὶ τὴν ἀνάλαψιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἀρεύκτως θὰ μετετράπη τὸ τέμενος αὐτὸ εἰς χριστιανικὸν ναόν· καὶ ἐπειδὴ ἡ πανήγυρις συνηθροίζετο κατὰ τὰς ὀκτωμυρίας ἐκτίσθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ὡς καὶ ἡ παράδοσις τὸ διέσωσεν· πότε ὅμως κατεστράφη ἄγνωστον· συμπεραίνω ὅτι ἴσως ἐξ αὐτῆς τῆς Μονῆς ὅτε κατεστράφη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τὸ πιθανότερον καὶ ὅχι ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν νὰ ἔφυγεν ὁ ὅσιος Πίλλης εἰς τὰ πλησίον ὄρη ὅπου μετ' ἔπειτα θὰ ἐκτίσθη ἡ νῦν μονὴ τῆς Πίλλης, ἃν δὲν εὐρίσκεται πρὸθεντὰ εἰς τὰ χρονικά τῆς κατακτήσεως τοῦ τόπου, θὰ κατεστράφη ἐπὶ τῆς εἰσδρομῇ τῶν Βουλγάρων. Ταῦτα ἐν παρόδῳ». *Κωνσταντῖνος Ζ. Καπίλας.*

Ὁ ἐλλόγιμος καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν ἐν τοῖς Σχολείοις τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος καὶ σεβαστός μοι ἀνὴρ κ. Νικόλαος Πράσινος ζητήσας παρὰ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις νῦν διαμένοντος κ. Κωνσταντίνου Ζ. Καπελλίδου πληροφορίας περὶ τῆς ἐν λόγῳ σπουδαιοτάτης, μοναδικῆς καὶ περιέργου ἐπιγραφῆς ἔλαβε τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν :

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 16)28 8ορίου 1890.

Ἐλλόγιμε Κύριε Ν. Πράσινε,

Εἰς Σμύρνην

Προθύμως ἀπαντῶ εἰς τὴν φιλικήν σας ἀπὸ 9 τοῦ τρέχοντος ὁμολογῶν ὅτι λίαν παράδοξον μοι ἐφάνη πῶς καὶ περὶ τίνος νὰ μὲ γράφῃ ὁ Κύριος Ν. Πράσινος, ἐνῶ μεταξὺ μας οὐδεμία ἀλληλογραφία ὑπάρχει.

Ἀκολουθῶς ἀναγνώσας μέχρι τέλους τὴν ἐπιστολήν σας κατέλαβα περὶ τίνος πρόκειται, ὅθεν πάνυ εὐχαρίστως σπεύδω νὰ σᾶς ἀπαντήσω πῶς καὶ ποῦ εὐρέθη ἡ πλάξ καὶ πότε παρ' ἐμοῦ ἀντεγράφη· ἡ πλάξ ἡ φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν εὐρέθη ἐν Τσουμαγιᾷ τῆς Βουλγαρίας· ἡ κωμόπολις αὕτη κεῖται παρὰ τὸν Ὀρβηλον ἐντὸς κοιλάδος ἔνθεν καὶ ἔνθεν ρύακος ὁμωνύμου ἐκβάλλοντος εἰς τὸν παραρρέοντα τὴν πεδιάδα Στρυμόνα κατοικουμένη τότε ὑπὸ διακοσίων περίπου οἰκογενειῶν χριστιανικῶν καὶ τριακοσίων καὶ ἐπέκεινα ὀθωμανικῶν· ἐν τῷ παρακειμένῳ τῇ Ὀθωμανικῇ συνοικίᾳ λόφῳ ὑπῆρχε Τεκές ἦτοι Ὀθωμανικὸν Σκήνωμα, ὁ Σέχης τοῦ Τεκέ εὔρε κατὰ τὸ ἔτος 1868 ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ τὴν ρηθεῖσαν πλάκα, παρὰ τοῖς ἀπλουστέροις ἐπικρατεῖ πρόληψις ὅτι πᾶσα ἐπιγραφὴ ἐπὶ πλακὸς μαρτυρεῖ κεκρυμμένον ἐκεῖ πλησίον θησαυρόν, ὥς ἐκ τούτου ὁ Σέχης ἠρώτησε γνωστόν του πατριώτην μας κάποιον Κώσταν Δόνον ποῖος εἰμῶρεῖ νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἐπὶ τῆς πλακὸς ἐπιγραφὴν· ὁ ρηθεὶς Κώστας Δόνος εἶπε τῷ Σέχῃ ὅτι οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἐπιγραφὴν, εἰμὴ ὁ Γιαννιολῆς Κωστάκης ὅστις ἦλθεν εἰς τὴν Τζομαγιάν· ἀμέσως ὁ Κώστας Δόνος μὲ ὠδήγησεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σέχη· παρὰ τὸ προαύλιον εἶδον τὴν πλάκα ἀκόμῃ ὑπὸ τῶν χωράτων κεκαλυμμένην, ἀμέσως δ' ὁ Σέχης διέταξε νὰ πλύνωσι τὴν πλάκα, διὰ νὰ ἴδω τί γράμ-

ματα φέρει καὶ ἅμα εἶδον ὅτι εἶναι Ἑλληνικὰ καὶ Λατινικὰ, παρεκάλεσα αὐτὸν νὰ μεταφερθῇ ἡ πλάξ εἰς τι ἄλλο μέρος· ἡ πλάξ εἶχε μῆκος ἐνὸς μέτρου καὶ πλάτος περὶ τὰ ἐβδομήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ γαλλικοῦ μέτρου· ἡ ἑλληνικὴ ἐπιγραφή ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλακὸς ἐγγεγραμμένη ἐν ἑλληνικῇ κεφαλαία γράμματα Μακεδονικῆς ἐποχῆς, καὶ πέριξ αὐτῆς ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ἦτο ἡ Λατινικὴ ἐπιγραφή ὡς ἐπικρώσεις τῆς ἀναφορᾶς τῶν τότε πολιτῶν τῆς καταστροφείσης πόλεως· ἐμείναμεν σύμφωνοι νὰ μεταφερθῇ ἡ πλάξ εἰς ἄλλο μέρος καὶ ἐγὼ ἀνεχώρησα διὰ τὰ ἐνδότερα τῆς Βουλγαρίας, ἐπειδὴ μετηρχόμην τότε τὸ μεταβατικὸν ἐμπόριον — ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου εὗρον καλῇ τύχῃ τὴν ρηθεῖσαν πλάκα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας, ἐκεῖ τότε ἐκάθισα ἐνθυμοῦμαι, ἐπὶ δύο ὥρας ἕως ἀντιγράψω αὐτήν. Τὴν πλάκα ἄφησα μέχρι τοῦ 1875 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Τζομαγιᾶς, ἔκτοτε δὲν ἐπανῆλθον εἰς τὴν Βουλγαρίαν, δύναιμαι ὅμως νὰ γράψω εἰς τοὺς ἐκεῖ πατριώτας μας, ἂν εὐρίσκεται ἀκεραία ἡ πλάξ καὶ ἂν εὐρίσκεται ἂν δύναται νὰ μεταφερθῇ εἰς Θεσσαλονίκην ἢ εἰς Σέρρας ἢ ἀλλαχοῦ ἵνα ὑπὸ εἰδημόνων ἀντιγραφῇ καλῶς τὸ λατινικόν, τὸ ἑλληνικόν ἐνθυμοῦμαι καλῶς ἀντέγραψα, τὸ δὲ λατινικόν ὡς μὴ γνωρίζων τὴν γλῶσσαν ἀντέγραψα ἀπὸ γράμμα εἰς γράμμα. Ταῦτα περὶ τῆς πλακὸς ταύτης. — Εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος εὐρίσκοντο τότε πολλὰ τοιαῦτα ἐπιγραφαί, καὶ ἐν τῇ παρακειμένῃ κώμῃ Πίλλας, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς κώμης ἐκείνης εὗρον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν :

«Τὸν βωμὸν τόνδε ἡ Πανταλιωτῶν πόλις».

Κωνστ. Ζ. Καπέλλας

ΗΠΙΕΙΡΟΥ

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

71.

Ἐπί τινος παχυτάτου λευκοῦ μαρμάρου, ἔχοντος μῆκος 0,30 πλάτ. 0,75, καὶ πάχ. 0,07. ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐλλογίμου καὶ φιλαρχαίου κ. Χρήστου Παπαδοπούλου

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΔΙΚΑΙΑΝΔΗΜΑΡΕΤΟΥΙΕΡΑ
ΣΑΜΕΝΗΝΤΗΘΕΩΕΝΚΕΛ
ΚΑΙΩΠΡΩΤΗΝΜΕΤΑΤΗΝΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΚΤΙΣΙΝΑΡΕΤΗΣΕ
ΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣΑΣΚΛΗ
ΠΙΑΔΟΥΤΟΥΝΕΙΚΑΝΟΡΟΣ
ΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΥΜΑΜΜΗΝ

Ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμος
Δικαίαν Δημαρέτου ἱερα-
σαμένην τῇ θεῷ ἐν Κελ-
καίῳ πρώτην μετὰ τὴν τῆς
5 πόλεως κτίσιν ἀρετῆς ἐ-
νεκεν καὶ εὐσεβείας Ἀσκλη-
πιάδου τοῦ Νεικάνορος
φιλοσεβάστου μάρμην.

Στίχ. 3—4 «ἐν Κελκαίῳ»: ἡ Ἀρτεμις ἔχει τὸ ἐπώνυμον Κελκαία, τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷ καὶ ἐν ἐπιγραφῇ τινι ἀγνώστου δυστυχῶς προελεύσεως δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ Συντάγματι τῶν ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 1947 καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἀρριανοῦ «ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου» συγγραφῇ (Ἀρτέμιδος τῆς Κελκαίας τὸ ἔδος 7, 19, 2), συμπεραίνομεν ὅθεν ὅτι τὸ Κελκαῖον εἶνε τόπος, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐλατρεύετο ἡ Ἀρτεμις Κελκαία.

ΣΙΔΩΝΟΣ.

72.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός:

Ἀτιώχι χρη-
στή χέρε ζή-
σασα ἔτη
(27)

73.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός ἐκ λευκο-
φαίου μαρμάρου ὕψ. 0,10,
πλ. 0,12, πάχ. 0.04.

Ζηνώνι
Χρηστή
Χέρε ζή-
σασα ἔτη
(7).

— 43 —

74.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακὸς, ἐκ λευκοφαίου μαρμάρου ὕψ. 0,39,
πλ. 0,14, πάχ. 0,10.

Ἡλιόδωρε
χρηστὲ
χαῖρε ζήσ-
ας ἔτη (30.)

—
75.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακὸς, ἐκ λευκοφαίου μαρμάρου, ὕψ. 0,26,
πλ. 0,11, πάχ. 0,07.

Εὐτύχῃ	5	ζήσας ἔτη
χρηστὲ		50
καὶ (ᾠ)λυπε		
χαῖρε		

—
76.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακὸς, ἐκ λευκοφαίου μαρμάρου,
ὕψ. 0,30. πλ. 0,15, πάχ. 0,07.

Ἀγαθαρέ-
ρων χρησ-
τὲ καὶ ᾠ-
ρε ζήσας
5 ἔτη 11.

—
77.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακὸς, ἐκ λευκοφαίου μαρμάρου,
ὕψ. 0,29, πλ. 0,12 πάχ. 0,05.

Φιλιππι-
ὰς χρηστὴ

— 44 —

καὶ ἄλυπος
χαῖρε ζήσα[σα
ἔτη 30.

78.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός.
Μαρεῖνε χρησ-
τὲ καὶ ἄωρε
χαῖρε· ἔζη ἔτη
18

79.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός.
Ζήνεϊ χρηστή
καὶ ἄλυπε χαῖρε

80.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός :
Ἀλέξαν-
δρε χρησ-
τὲ καὶ ἄω-
ρε χαῖρε
5 ζήσας ἔτη
12

81.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός :
Νώλι
χρηστὲ
καὶ ἄλυ-
πε χέρε
5 ζήσας ἔ-
τη 32

82.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός, ἐκ λευκοφαίου μαρμάρου,
ὑψ. 0,33, πλ. 0,17 πάρχ. 0,06.

Ἰουλία χρη-
στή καὶ ἄλυπε
χαῖρε ζήσα-
σα ἔτη
9

83.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός, ἐκ λευκοφαίου μαρμάρου,
ὑψ. 0,34, πλ. 0,15, πάρχ. 0,15.

Βασίλει

χρηστὲ καὶ
ἄλυπε χέρε

84.

Ἐπὶ ἐπιτυμδίας πλακός :

Θεόδωρε
χρηστὲ (καὶ)
καὶ ἄλυ-
πε χαῖ(ρε) ζή-
5 σας ἔτη . .

85.

Ἐπὶ ἐπιτυμδίας πλακός :

Κόσμε
χρ(η)στὲ
καὶ ἄλυπ-
ε χαῖρε ζή-
5 σας ἔτη 25

86.

Ἐπὶ μαρμάρου :

Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ
Ἀδριανοῦ υἱῷ, θεοῦ Τραϊανοῦ
υἱωνῷ, θεοῦ Νερούα ἐγγόνῳ,
Τίτῳ Αἰλίῳ Ἀδριανῷ Ἀντωνείνῳ
5 Σεβαστῷ τῷ Κυρίῳ
Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.

87.

Ἐπὶ μαρμάρου :

. . . . . ὁ δῆμος
Ἀπολλοφάνην . . ΟΛ .
τοῦ Νίκωνος ΤΩΝ
καὶ ἄρξαντα τὴν ΒΕ
καὶ ἀγορανομήσαντα

88.

Ἐπὶ ἐπιτυμδίας πλακός :

Ζήνιε
χρησ-
τὲ καὶ ἄ-
ωρε χαῖρε
5 ζήσας
ἔτη 26

89.

Ἐπὶ πλακός :

ΔΚΥΡΙΑ

σώζονται μόνον τὰ ἄνω γράμματα κάτωθεν κοσμήματος.

Σημ. Αἱ ὑπ' ἀριθ. 72 — 90 ἐπιγραφαὶ τῆς Σιδῶνος ἀντεγράφησαν ὑπ' ἐμοῦ ἐξ ἐκτυπωμάτων δοθέντων μοι ὑπὸ τοῦ κ. Δημοσθένους Βέη Βαλτατζῆ, διευθυντοῦ τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν Νομῶν Ἀἰδινίου καὶ Αἰγαίου. ("Ὁρα «Νέα Σμύρνη» ἀριθ. 4007, Σάββατον, 9 Δεκεμβρίου 1889, ἔτος Κ'.)

ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ ΕΠΙ ΜΑΙΑΝΔΡΩ

90.

Ἐπὶ μαρμάρου εἰς δύο τεμάχια :

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία ἐτείμησαν
 Μοσχίονα Μοσχίωνος ἄνδρα φιλότειμον καὶ ἐνάρε-
 τον καὶ ἀπὸ προγόνων εὐσχήμονα καὶ ἤθει καὶ ἀγωγῇ κόσ-
 μιον καὶ ἀρχιερατεύσαντα καὶ γραμματεύσαντα τῆς
 πόλεως ἐκ τῶν ἰδίων . . . ΣΑΝΤΑ τετράμηνον ΤΗΣ
 ΟΜΟΙΩ γυμνασιάρχῃς(αντα) . . . ΣΔΕ καὶ δίμηνον γερουσιάσ-
 αντα καὶ στρατηγήσαντα καὶ παραφυλάξαντα
 καὶ ἀγορανομήσαντα τετράμηνον καὶ νεοποιὸν
 καὶ σειτώνην γενόμενον καὶ ζημιοθέντα δηνάρια
 πεντακισχίλια οὐδὲν δὲ ἔλασον καὶ πανηγυριαρχήσαντα
 . . . . ΟΝ γενόμενον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπι.
 . . . . δε καὶ ἐπὶ τῆς χαράξεως τοῦ ΛΕΙΠΤΟΥ
 . . . . ΤΕΙΜΙΑΣΤΕΛΙΑΣΑΝΤΑ ἀγνώως καὶ
 . . . . ἀμήνπτως.

Ὡς φαίνεται ὑπῆρχε καὶ τρίτον τεμάχιον μαρμάρου, ὅπερ δὲν εὐρέθη καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ τέσσαρες τελευταῖαι σειραὶ εἰσὶ δυσνόητοι

Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης τὸ δεξιὸν μέρος ἀντεγράφη παρὰ τοῦ φιλαρχαίου κ. Κ. Βατούση, τὸ δὲ ἀριστερὸν παρ' ἐτέρου. Κατὰ συνέπειαν ἀσφαλῆς ταύτης ἔκδοσις γενήσεται, ἅμα ὁ ἐν λόγῳ ὁμογενὴς λάβη ἐκτύπωμα. ("Ὁρα «Νέα Σμύρνη» Ἀριθ. 3799, δευτέρα, 13 Μαρτίου 1889. Ἔτος ΙΘ'.)

— 47 —

91.

Ἐπὶ μαρμάρου :

Τρυφῶσα Ἀβασκάντου ἀνδρ[ι]
 ἰδίῳ Τρύφωνι Δημητρίου ὠθο-
 νιοπώλῃ κατεσκεύασε τὸ κρηπί-
 δωμα σὺν τῇ ἐπ' αὐτῷ σορῶ οὐδ-
 5 ἐνὶ δὲ ἐτέρῳ ἐξέσται δληθῆ[ναι] [ῆ]
 Τ]ρυφώσῃ καὶ τέκνοις αὐ[τοῖς] κ-
 αὶ ἐκγόνοις. Ζῶσι

92.

Ἐπὶ μαρμάρου :

ΔΗΜΩ . . . ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
 ΜΟΥΟΥ . . . ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ
 ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΣΩΤΗΡΙΣ
 ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ

ΔΗΜΩ . . . Ἀσκληπιάδης
 ΜΟΥΟΥ . . . Μενεκράτου
 Ἀσκληπιάδης Σωτῆρ(ο)ς
 Ἀσκληπιάδου Ἡρακλείτου

ΛΥΔΙΑΣ.

93.

Ἐπὶ τεθραυσμένης στήλης ἐκχωσθείσης ἐσχάτως ἔκ. τινος
 ἀγροῦ παρὰ τὸ Χ." Χασάν Καραν χωρίον ἀπέχον
 3 ὥρας τῶν Μαρμάρων.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐλλογίμου καὶ φιλαρχαίου κ. Ἡλίας Μελετιάδου:

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ
 ΚΕΝΧΡΕΑΝ
 ΦΛΩΡΟΣ
 ΕΥΠΕΛΑΣΤΟΣ
 5 ΕΥΙΟΥΛΟΣ

Ἀρτεμίδωρον
 Κενχρέαν
 Φλῶρος
 Εὐπέλαστος
 Εὐίουλος

	ΕΠΑΓΑΘΟΣ	Ἐπάγαθος
	ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΣ	Νεικόμαχος
	ΚΑΛΛΙΠΠΟΣ	Κάλλιππος
	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΤΤΑΚΟΥΝΑΣ	Διονύσιος Ἀττακούνας
10	ΕΠΙΓΟΝΟΣ	Ἐπίγονος
	ΧΡΥΣΕΡΩΣ	Χρύσερως
	ΤΡΟΦΙΜΟΣ	Τρόφιμος
	ΠΑΥΛΟΣ	Παῦλος
	ΤΟΝΦΙΛΟΝ	τὸν φίλον
15	ΕΤΕΙΜΗΣΑΝ	ἐτείμησαν

ΜΥΣΙΑΣ.

94.

Ἐπὶ κρήνης εὐρισκομένης πρὸ τοῦ τεμένους τοῦ χωρίου Λῆτζα
τῆς ἐπαρχίας Βάλιας. μήκους 1,80, πλάτους 0,90.
Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ φιλαρχαίου καὶ ἐλλογίμου ἱατροῦ
κ. Ἀλεξάνδρου Αὐλωνίτου.

ΚΑΙΟΜΕΤΑΥΤΟΝ ΚΡΑΤΙΣΤΟΣΑΝΘΥΠΑ
ΝΟΣΕΝΤΕΥΧΘΕΙΣΕΝΘΥΑΤΕΙΡΟΙΣΠΡΟΒΗΜΑΤ
ΑΣΘΗΤΗΔΙΑΤΑΞΕΙΑΠΟΚΑΤΑΣΤ
ΟΙΣΕΝΟΧΛΗΣΕΙ ΚΑΙΟΙΣΤΑΣΥΙ
ΑΥΣΤΙΝΟΣΕΝΤΕΥΧΘΕΙΣΥΠΟΤΗΣΚΑΤ
ΕΓΡΑΨΕΝΤΟΙΣΥΠΟΤΟΥΚΡΑΤΙΣΤΟΥΜΑ
ΥΜΑΣΟΕ

καὶ ὁ μετ' αὐτὸν κράτιστος ἀνθύπα[τος
Φαυστί]νος ἐντευχθεὶς ἐν Θυατείροις ΠΡΟΒΗΜΑΤ
ΑΣΘΗ τῇ ἰδίᾳ τάξει ΑΠΟΚΑΤΑΣΤ
ΟΙΣΕΝΟΧΛΗΣΕΙ καὶ οἷς ΤΑΣΥΙ
Φ]αυστῖνος ἐντευχθεὶς ὑπὸ τῆς ΚΑΤ
εγραψεν τοῖς ὑπὸ τοῦ κρατίστου ΜΑ
ΥΜΑΣΟΕ

Ἡ ἐν λόγῳ σπουδαιοτάτη ἐπιγραφή σύγκειται ἐκ 37 στίχων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος

Σελ. 3

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΚΑΡΙΑΣ.

Μαγνησίας ἐπὶ Μαϊάνδρῳ σελ. 5—12 (ἄρ. 1—20).

ΙΩΝΙΑΣ.

Νέας Φωκαίας » 12 (ἄρ. 20).

ΛΙΟΛΙΔΟΣ.

Ἀχαϊκοῦ λιμένος, Ἑλαίας,
Νέου Τείχους, Κύμης » 12—14 (ἄρ. 21—28).

ΜΥΣΙΑΣ.

Περγάμου » 14—25 (ἄρ. 28—30).

ΚΑΡΙΑΣ.

Μυλάσων » 15—34 (ἄρ. 30—61).

Ἴασοῦ » 34—35 (ἄρ. 61—70).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ.

Τσουμαγρᾶς » 36—42 (ἄρ. 70).

ΙΠΠΕΙΡΟΥ.

Νικοπόλεως » 42 (ἄρ. 71).

ΦΟΙΝΙΚΗΣ.

Σιδῶνος » 42—46 (ἄρ. 72—90).

ΚΑΡΙΑΣ.

Μαγνησίας ἐπὶ Μαϊάνδρῳ » 46—47 (ἄρ. 90—93).

ΛΥΔΙΑΣ.

Μαρμάρων » 47—48 (ἄρ. 93).

ΜΥΣΙΑΣ.

Παλαιοῦ » 48 (ἄρ. 94).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020576

